

คู่มือวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปรับปรุง พ.ศ.2561

คำนำ

การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา นักศึกษาต้องทำการวิจัยในสาขาวิชาที่ตนศึกษาแล้วรวบรวมผลงานเขียนเป็นรูปเล่ม การวิจัยจะเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งที่ให้ข้อมูลหรือองค์ความรู้ใหม่ ที่จะช่วยในการตัดสินใจในการกำหนดนโยบายหรือการปฏิบัติงาน ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าการวิจัยถือเป็นผลงานที่มีประโยชน์มากในการศึกษาของชาติ และสามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ปัจจุบันการวิจัยมีความสำคัญอย่างมากในยุคของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และการต่างประเทศ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม ตระหนักถึงความสำคัญของการทำวิจัย จึงได้ปรับปรุงคู่มือการจัดทำวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระขึ้น อย่างไรก็ตามในช่วงของการปรับปรุงคู่มือนี้เป็นช่วงคาบเกี่ยวที่หลักสูตรมีดำเนินการทั้งตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 และ พ.ศ. 2558 และเป็นยุค Thailand 4.0-5.0 การสืบค้นข้อมูลเพื่องานวิจัยมีหลากหลายช่องทาง การอ้างอิงถึงแหล่งที่มาและการจัดทำบรรณานุกรม ซึ่งใช้รูปแบบ APA Styles จึงยกมาพอเป็นตัวอย่าง นักศึกษาสามารถสืบค้นได้เพิ่มเติมจากเว็บไซต์

คู่มือฉบับนี้ ได้ปรับปรุงเพิ่มเติมจากที่คณะกรรมการปรับปรุงคู่มือการจัดทำวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้แล้ว เพื่อให้สอดคล้องตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยศรีปทุม ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2548 และ พ.ศ.2558 เพื่อให้นักศึกษาได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระ ต่อไป

ขอขอบคุณคณะกรรมการปรับปรุงคู่มือการจัดทำวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์และการศึกษาค้นคว้าอิสระทุกท่าน ที่ได้เสียสละเวลาและทุ่มเทความคิดในการปรับปรุงคู่มือดังกล่าว ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ทั้งนี้ หากมีข้อเสนอแนะหรือขอปรับแก้ไขส่วนใดเพิ่มเติมได้ สามารถแจ้งมายังฝ่ายเลขานุการ คณะกรรมการวิชาการ ระดับบัณฑิตศึกษา

ปรับปรุง สิงหาคม พ.ศ.2561

สารบัญ

บทที่ 1 ความหมายและหลักในการจัดทำวิทยานิพนธ์.....	1
ความหมายและความสำคัญของวิทยานิพนธ์.....	1
ปรัชญา และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรระดับปริญญาโทและปริญญาเอก.....	2
คุณลักษณะของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท.....	2
หลักการของวิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต.....	2
คุณลักษณะของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิต.....	3
ลักษณะของวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพ.....	3
จริยธรรมในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์.....	7
เงื่อนไขการทำวิทยานิพนธ์.....	7
การเสนอหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์.....	7
ส่วนประกอบของโครงร่างวิทยานิพนธ์.....	8
สาระสำคัญของการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์.....	9
คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์.....	9
การสอบวิทยานิพนธ์.....	11
การตัดสินผลการสอบวิทยานิพนธ์.....	13
การส่งวิทยานิพนธ์.....	14
สรุปขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์.....	14
เกณฑ์การสำเร็จการศึกษา.....	15
บทที่ 3 ส่วนประกอบของวิทยานิพนธ์.....	17
กระดาษที่ใช้พิมพ์.....	18
ตัวพิมพ์.....	18
ปกนอก.....	18
การเว้นระยะการพิมพ์.....	19
การลำดับหน้าและการพิมพ์เลขหน้า.....	19
วิทยานิพนธ์สามารถแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ.....	20

ส่วนประกอบตอนต้น	20
ส่วนประกอบที่เป็นเนื้อเรื่อง	31
ส่วนประกอบตอนท้าย	38
การเรียงลำดับส่วนประกอบของวิทยานิพนธ์	40
บทที่ 4 การพิมพ์วิทยานิพนธ์.....	42
บทที่ 5 การเขียนอ้างอิงและการเขียนบรรณานุกรม	47
ความสำคัญที่ต้องเขียนอ้างอิง	47
วิธีเขียนอ้างอิง	47
การเขียนบรรณานุกรม.....	50
บทที่ 6 สารนิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ	56
ความหมายของการค้นคว้าอิสระ	56
คุณลักษณะของการค้นคว้าอิสระ/สารนิพนธ์	56
วัตถุประสงค์ของการค้นคว้าอิสระ/สารนิพนธ์	56
หลักการของการค้นคว้าอิสระ/สารนิพนธ์	57
แนวทางการทำการค้นคว้าอิสระ/สารนิพนธ์	57
ขั้นตอนการทำการค้นคว้าอิสระ/สารนิพนธ์	57
เกณฑ์การสำเร็จการศึกษา	59
องค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์	60
การเรียงลำดับส่วนประกอบของสารนิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ	61
การพิมพ์และการจัดรูปเล่ม	61

บทที่ 1

ความหมายและหลักการในการจัดทำวิทยานิพนธ์

ความหมายและความสำคัญของวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์ ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2544 ให้ความหมายว่า บทนิพนธ์ที่ ผู้เรียบเรียงยกเอาหัวข้อเรื่องใดเรื่องหนึ่งขึ้นวิจัยหรือพรรณนาขยายความ โดยนับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อเสนอรับปริญญา

วิทยานิพนธ์ (Thesis) เป็นการนำเสนอการศึกษาหรือการวิจัยที่นักศึกษาหรือผู้วิจัยได้ทำการศึกษาอย่างต่อเนื่อง การวิจัยหรือการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษานั้นมีความแตกต่างกับการศึกษาในระดับปริญญาตรีอยู่มาก เพราะเป็นการศึกษาในระดับที่ลึกซึ่งเป็นขั้นตอน มีประเด็นของปัญหา และขั้นตอนการแก้ปัญหาที่ชัดเจน นำเสนอทฤษฎีที่มีเหตุผล การวิเคราะห์และการวิจารณ์ที่มีหลักการ และความลึกซึ้งในแง่มุมต่าง ๆ

วิทยานิพนธ์จึงเป็นวรรณกรรมที่จะต้องถูกศึกษา อ้างอิง หรือทำการค้นคว้าเพิ่มเติมโดยผู้ศึกษา ดังนั้นวิทยานิพนธ์ที่ดีควรมีลักษณะ

1. มีความถูกต้องและเป็นไปได้ในแง่มุมทางวิชาการ
2. นำเสนออย่างเป็นขั้นเป็นตอนและง่ายต่อการทำความเข้าใจ
3. ใช้ภาษาที่สละสลวยถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
4. มีแง่มุมความคิดของการนำเสนอที่ลึกซึ้ง
5. ส่งเสริมให้มีการขยายผลการศึกษาหรือการวิจัยเพิ่มเติมในภายหลัง

วิทยานิพนธ์เป็นผลผลิตที่เป็นรูปธรรมของการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงความพากเพียร ความรอบรู้ ความเข้าใจอย่างถ่องแท้และลุ่มลึก ความสนใจใฝ่รู้และติดตามความเคลื่อนไหวทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง ความสามารถเชิงวิจารณ์และสร้างสรรค์รวมทั้งความสามารถเชิงการเขียนและความสามารถในการใช้ภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับปริญญาเอก สำหรับหลักสูตรระดับปริญญาโทส่วนใหญ่ก็ยังกำหนดให้นักศึกษาต้องทำการศึกษาวิจัย “ขนาดเล็ก” ในรูปแบบของสารนิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ซึ่งมีลักษณะวิธีการเขียนทำนองเดียวกันกับการทำวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์นั่นเอง

คำจำกัดความ วิทยานิพนธ์ ในที่นี้ หมายถึงรวมทั้งระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก

ปรัชญา และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรระดับปริญญาโทและปริญญาเอก

มุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนา การศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ ปรัชญาของการอุดมศึกษา ปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษา และมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพที่เป็นสากล เน้นการพัฒนา นักวิชาการและนักวิชาชีพ ที่มีความรู้ ความสามารถระดับสูง ในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยกระบวนการวิจัยเพื่อให้สามารถบุกเบิกแสวงหาความรู้ใหม่ ได้อย่างมีอิสระ รวมทั้ง มีความสามารถในการสร้างสรรค์โครงสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการ เชื่อมโยง และบูรณาการศาสตร์ที่ตนเชี่ยวชาญกับศาสตร์อื่นได้อย่างต่อเนื่อง มีคุณธรรมและจรรยาบรรณ ทางวิชาการและวิชาชีพ ทั้งนี้ในระดับปริญญาโท มุ่งให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการสร้าง และประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่เพื่อการพัฒนางานและสังคม ในขณะที่ระดับปริญญาเอก มุ่งให้มีความสามารถในการค้นคว้าวิจัยเพื่อสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่หรือนวัตกรรม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา งาน สังคม และประเทศ

คุณลักษณะของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท

ระดับปริญญาโท มุ่งให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการสร้าง และประยุกต์ใช้ความรู้ใหม่เพื่อการพัฒนา งานและสังคม

แนวทางการทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท

ในการทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทนั้น อาจมีแนวทางอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างเช่น

1. การทำวิจัยเชิงสำรวจที่มีความซับซ้อน เช่น มีหลายองค์ประกอบหรือได้ใช้วิธีการทางสถิติที่ซับซ้อนในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล
2. การศึกษากรณีตัวอย่างที่มีความซับซ้อน
3. การวิจัยเพื่อทดสอบทฤษฎีในที่นี้จะเป็นการทดสอบทฤษฎีที่มีอยู่ในขณะนั้นโดยทำการวิจัยในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างไปจากเดิม เพื่อเป็นการยืนยันขยายขอบเขตหรือลบล้างทฤษฎีนั้น ๆ
4. การวิจัย เพื่อแก้ปัญหา โดยมุ่งเน้นการแก้ปัญหาในเชิงวิชาการและวิชาชีพที่ไม่ซับซ้อนมากนัก
5. การวิจัยเพื่อบุกเบิก (Exploratory Research) ในอันที่จะค้นหาสิ่งใหม่หรือหาคำตอบปัญหา คำถามหรือประเด็นที่ไม่มีผู้ใคร่รู้หรือรู้น้อยมากในลักษณะที่ไม่มีความซับซ้อนมากนัก
6. การวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research)

หลักการของวิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต

1. วิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอกในสาขาเดียวกันจะต้องมีคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการที่เท่าเทียมกัน
2. กลไกที่ใช้ในการตรวจสอบความพร้อมของนักศึกษา ก่อนการทำวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก คือ การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination)
3. เป็นการศึกษาวิจัยที่เบ็ดเสร็จสมบูรณ์ในตัวหรืออาจประกอบด้วยชุดการศึกษาวิจัยที่สัมพันธ์และต่อเนื่องที่มีความสมบูรณ์พอเพียงที่จะนำไปสู่การสร้างทฤษฎีแบบจำลอง (Model) ใน

เรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือเพียงพอที่จะนำไปสู่ข้อสรุปหรือแนวทางในการแสวงหาความรู้ต่อไปในอนาคต หรืออาจนำไปสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อการพาณิชย์ได้

4. การทำวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต ถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทางการศึกษาที่เน้นการสร้างนักวิจัยมืออาชีพที่มีความรู้รอบในศาสตร์ทั่วไป และมีความรู้ลึกซึ้งในสาขา และเรื่องที่ทำกรวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์ ตลอดจนเป็นนักวิจัยมืออาชีพที่มีจริยธรรม มีวินัยในตนเอง และมีความสามารถในการปรับตัว หรือดัดแปลง (Adaptability) อย่างเหมาะสมกับสภาพการณ์ สามารถตอบสนองอย่างมีเหตุผลต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป มีความสามารถทำงานเป็นทีม มีความคิดเห็นอิสระทางวิชาการ มีทักษะในการเขียน การเสนอและสื่อสารกับผู้อื่นที่มีระดับความรู้ความสามารถที่แตกต่างกัน และสื่อสารกับนักวิชาการในสาขาวิชานั้นและสาขาวิชาอื่นเพื่อพัฒนาความร่วมมือ (Collaboration) ทางวิชาการอันจะนำไปสู่การแสวงหาและสร้างองค์ความรู้ใหม่ในสาขาวิชานั้น และสาขาวิชาที่เป็นสหวิทยาการ (Interdisciplinary)

คุณลักษณะของวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิต

มุ่งให้มีความสามารถ ในการค้นคว้าวิจัยเพื่อสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่หรือนวัตกรรม ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางาน สังคม และประเทศ โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนานักวิชาการ และนักวิชาชีพชั้นสูง แบ่งการศึกษาเป็น 2 แบบ

แบบ 1 เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิด ความรู้ใหม่

แบบ 2 เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูง และก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ

แนวทางการทำวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิต

ในการทำวิจัยวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิตอาจมีแนวทางอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายทาง อันได้แก่

1. การวิจัยเพื่อทดสอบทฤษฎี (Testing out Research) ซึ่งจะเป็นการวิจัยที่เน้นทดสอบทฤษฎีที่มีอยู่ในขณะนั้น โดยทำการวิจัยในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างไปจากเดิม เพื่อเป็นการยืนยัน ขยายขอบเขตหรือลบล้างทฤษฎีนั้นๆ

2. การวิจัยเพื่อบุกเบิก ซึ่งจะเป็งานวิจัยเพื่อค้นหาสิ่งใหม่ หรือหาคำตอบปัญหา คำถาม หรือเรื่อง หรือประเด็นที่ยังไม่มีใครรู้ หรือรู้น้อยมาก ในลักษณะที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

3. วิจัยเพื่อแก้ปัญหา อันหมายถึงงานวิจัยที่มุ่งเน้นการแก้ปัญหาในเชิงวิชาการ และวิชาชีพ ที่ซับซ้อน

ลักษณะของวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพ

1. **รูปเล่มของวิทยานิพนธ์** ควรมีลักษณะรูปเล่มที่แสดงถึงความคงทน วัสดุที่ใช้ทำปกมีคุณภาพดี มีความประณีตในการเข้าเล่ม การพิมพ์ที่ใช้ขนาดตัวอักษรที่พอเหมาะไม่เล็กหรือใหญ่จนเกินไป การเรียงลำดับหัวข้อเป็นไปตามระบบของวิทยานิพนธ์

2. ความยาว มหาวิทยาลัยหลายแห่งกำหนดความยาวของวิทยานิพนธ์โดยนับจำนวนคำที่พิมพ์ เป็นต้นว่า วิทยานิพนธ์ที่เขียนเป็นภาษาอังกฤษในระดับปริญญาโท กำหนดจำนวนคำไม่เกิน 20,000 คำ และวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก กำหนดจำนวนคำไม่เกิน 80,000 คำ ทั้งนี้ไม่รวมภาคผนวก อย่างไรก็ตามความยาวของวิทยานิพนธ์ขึ้นอยู่กับขอบเขตของการศึกษา เทคนิคการนำเสนอข้อมูลที่ชัดเจน กระชับ และการใช้ภาษาที่กะทัดรัด รวมทั้งการสื่อความหมายที่ดี

3. ภาษา ภาษาที่ใช้ในการเขียนวิทยานิพนธ์ ต้องใช้ภาษาเขียน ไม่ใช่ภาษาพูด เป็นภาษาที่เรียบง่าย ตรงไปตรงมา การเขียนบรรยายอธิบายความต้องมีลำดับความที่ดี ความคิดที่ต้องการนำเสนอต้องสัมพันธ์และต่อเนื่องกันในการเรียบเรียง หากจบความคิดที่ต้องการเสนอแล้วควรย่อหน้าใหม่ ในแต่ละย่อหน้าควรมีความสำคัญประการเดียว

ข้อความในแต่ละย่อหน้า อาจเป็นการเสนอความคิดหรือประเด็นใหม่ อาจเป็นการขยายความในย่อหน้าข้างต้น หรืออาจเป็นการสรุปความ

คำศัพท์ภาษาไทยที่มีการแปลมาจากภาษาอังกฤษ ถ้าคำศัพท์นั้นมีการใช้อย่างแพร่หลายเป็นที่รู้จักกันดี อาจไม่ต้องมีคำกำกับภาษาอังกฤษไว้ในวงเล็บข้างท้ายคำศัพท์ภาษาไทยก็ได้ แต่ถ้าจำเป็นต้องกำกับภาษาอังกฤษไว้ก็สามารถทำได้ คำศัพท์ที่ใช้ควรเป็นคำศัพท์ที่ราชบัณฑิตยสถานกำหนดและใช้ตัวธรรมดาก่อนชื่อเฉพาะ

คำย่อ อักษรย่อ ถ้าไม่จำเป็นควรหลีกเลี่ยง ควรใช้คำเต็มในการเขียน ยกเว้นคำที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย เช่น พ.ศ.

4. ความสมดุลของส่วนประกอบ วิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพที่ดีต้องมีความสมดุลในส่วนประกอบต่างๆ เนื้อความของวิทยานิพนธ์ควรเป็นส่วนที่มีความยาวมากที่สุด ภาคผนวกไม่ควรมีความยาวมากกว่าส่วนเนื้อความ นอกเหนือจากนั้นเนื้อความแต่ละบทควรมีความสมดุลกัน บทนำไม่ควรยาวกว่าตัวเรื่อง บทสรุปควรสั้น กะทัดรัด

5. ความถูกต้อง จุดเด่นของวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพนั้นอยู่ที่ระเบียบวิธีการวิจัยที่นำมาใช้ในการศึกษาซึ่งจะต้องถูกต้องนับตั้งแต่ประเภทของงานวิจัย การกำหนดประชากรเป้าหมาย การสุ่มตัวอย่าง วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล การรายงานผลที่ถูกต้องตามหลักวิชาการสากลของสาขาวิชานั้นๆ

6. ประโยชน์ที่ได้รับ วิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพนั้นควรจะทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ

7. ระดับคุณภาพ คณะกรรมการเห็นชอบให้ผ่านการประเมิน

วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาที่เสนอเพื่อรับปริญญา ในระดับบัณฑิตศึกษา วิทยานิพนธ์เป็นผลผลิตที่แสดงให้เห็นถึงความวิริยะ อุตสาหะ ความรอบรู้ และความสามารถเชิงการเขียนของมหาบัณฑิตหรือดุษฎีบัณฑิต วิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพจะต้องประกอบด้วยรูปเล่ม ความยาว ภาษาที่ใช้ ความสมดุลของส่วนประกอบ ความถูกต้องของระเบียบวิธีวิจัย และก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ

จริยธรรมในการวิจัย

การวิจัยเป็นกระบวนการที่สำคัญในการสร้างและสั่งสมองค์ความรู้ของมนุษย์ แต่กระบวนการดังกล่าวก็อาจมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตทางสังคมของผู้คนจำนวนมากได้ ดังนั้นสิทธิและจริยธรรมในการวิจัยจึงเป็นประเด็นที่มีความสำคัญยิ่งที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องตระหนักเพื่อป้องกันผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์อันเนื่องมาจากการวิจัยและคุ้มครองสิทธิของผู้เกี่ยวข้องตั้งแต่เริ่มการวิจัยระหว่างดำเนินการวิจัย และหลังจากการวิจัยสิ้นสุดลง และให้ถือเป็นหน้าที่ที่ผู้วิจัยจะต้องระมัดระวังและรับผิดชอบต่อประเด็นในด้านสิทธิและจริยธรรมในการวิจัย อันได้แก่

1. จริยธรรมในการใช้ประโยชน์จากผลงานของผู้อื่น

การวิจัยเป็นการต่อยอดจากฐานขององค์ความรู้เดิมซึ่งได้พบมาก่อนนั้น ความรู้ดังกล่าวอาจอยู่ในรูปของแนวคิด ทฤษฎี ข้อเขียน ความคิด และข้อค้นพบจากงานวิจัย เป็นต้น ซึ่งเท่ากับว่าเจ้าของผลงานทางวิชาการดังกล่าวเป็นผู้ที่มีคุณูปการทางวิชาการ

การใช้ประโยชน์จากผลงานของผู้อื่นนั้น แม้ว่าผู้วิจัยจะได้เขียนเรียบเรียงขึ้นใหม่ ผู้วิจัยก็ต้องระบุว่าเป็นการเขียนและเรียบเรียงขึ้นมาจากข้อความ คำพูด ความคิด หรือข้อค้นพบ เป็นต้นของผู้ใด และจะต้องไม่กระทำการใดๆ ที่ทำให้เกิดความเข้าใจผิดว่าผลงานวิชาการของผู้อื่นเป็นผลงานของผู้วิจัย ทั้งจากการไม่อ้างอิงและการอ้างอิงไม่ถูกต้อง

ในส่วนของทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยจะต้องเป็นผู้ที่ประมวลความรู้ต่าง ๆ ขึ้นมาด้วยตนเอง โดยจะต้องไม่ลอกเลียนหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่นที่เคยนำเสนอไว้แล้วมาเสนอใหม่ในงานของตน แบบคำต่อคำ บรรทัดต่อบรรทัด หรือหน้าต่อหน้า ในกรณีที่ต้องคัดลอกก็ต้องใช้การอ้างอิงที่ถูกต้อง เพื่อให้เห็นชัดเจนว่าคัดลอกจากแหล่งใด

2. จริยธรรมในการดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยพึงตระหนักต่อข้อกำหนดทางจริยธรรม อันได้แก่

2.1 สิทธิและความยินยอมของผู้ให้ข้อมูล

ให้ถือเป็นหน้าที่ที่ผู้วิจัยจะตระหนักในสิทธิที่ผู้ให้ข้อมูลหรือกลุ่มตัวอย่างที่จะต้องได้รับการชี้แจงเกี่ยวกับงานวิจัยและผลกระทบที่อาจจะได้รับการเข้าร่วมการวิจัยอย่างครบถ้วนครอบคลุม และตรงไปตรงมา ทั้งนี้ โดยที่ผู้วิจัยจะต้องไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นการละเมิดต่อเสรีภาพในการตัดสินใจของผู้ให้ข้อมูลหรือกลุ่มตัวอย่าง

ในกรณีที่เป็นการวิจัยที่จำเป็นต้องดำเนินการโดยที่ไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้ถูกศึกษาทราบได้ว่ากำลังถูกศึกษา ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม และจะต้องไม่ดำเนินการวิจัยอันเป็นผลต่อการละเมิด หรือลิดรอน หรือลดทอนศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ของผู้ถูกศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง

2.2 การรักษาความเป็นส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยพึงรักษาข้อมูลการวิจัยไว้เป็นความลับ ไม่ว่าข้อมูลดังกล่าวจะอยู่ในรูปแบบของแบบสอบถาม ภาพ และเสียงให้สัมภาษณ์ เป็นต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีที่ผลการวิจัยจะส่งผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูล โดยจะต้องมีแนวทางในการป้องกันไม่ให้เกิดตรวจสอบย้อนกลับไปได้ว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลของใคร เช่น การใช้นามสมมติ หรือสถานที่สมมติ เป็นต้น หรือการวิเคราะห์ข้อมูลอาจจะอยู่ในระดับที่เป็นการวิเคราะห์ภาพรวมในระดับของชุมชน สถาบัน หรือหน่วยงานต่าง ๆ

2.3 ความซื่อตรงทางวิชาการของผู้วิจัย

ผู้วิจัยจะต้องมีความซื่อตรงทางวิชาการต่อกระบวนการวิจัย เริ่มตั้งแต่การทบทวนวรรณกรรม การอ้างอิง การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การนำเสนอผลการวิจัย ซึ่งจะต้องเป็นไปตามข้อเท็จจริง โดยจะต้องไม่บิดเบือนเพื่อวัตถุประสงค์แอบแฝงใด ๆ

บทที่ 2

ขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์

วิทยานิพนธ์มีขั้นตอนของการทำตามลำดับ คือ เงื่อนไขการทำวิทยานิพนธ์ การเสนอหัวข้อ และโครงร่างวิทยานิพนธ์ การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ การสอบวิทยานิพนธ์ และการเผยแพร่วิทยานิพนธ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

เงื่อนไขการทำวิทยานิพนธ์

1. ระดับปริญญาโท

- แผน ก แบบ ก 1 ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของแต่ละหลักสูตร
- แผน ก แบบ ก 2 นักศึกษาต้องสอบผ่านวิชาบังคับแล้วไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต โดยได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00 เพื่อเป็นผู้มีสิทธิ์ขอทำวิทยานิพนธ์

2. ระดับปริญญาเอก นักศึกษาต้องสอบผ่านภาษาต่างประเทศตามเกณฑ์และเงื่อนไขที่มหาวิทยาลัยกำหนด และผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เพื่อเป็นผู้มีสิทธิ์ขอทำวิทยานิพนธ์

3. ในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์ นักศึกษาต้องลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ทุกภาคการศึกษา จนกว่าจะสอบ “ป้องกัน” วิทยานิพนธ์แล้วเสร็จและมีผลการสอบ “ผ่าน” เมื่อลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ครบตามหลักสูตรแล้ว ยังไม่สำเร็จการศึกษา ให้นักศึกษายื่นคำร้องขอรักษาสถานภาพทุกภาคการศึกษา จนกว่าจะสำเร็จการศึกษา

การเสนอหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์

1. การเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ เมื่อนักศึกษาลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิตแล้ว โดยนักศึกษาต้องเสนอ บว.1 แบบการเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ และ บว.2 แบบเสนอแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ต่อผู้อำนวยการหลักสูตรเพื่อพิจารณา เมื่อผู้อำนวยการหลักสูตรเห็นชอบจะจัดหาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบ โดยขออนุมัติแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัย

2. การสอบหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ นักศึกษาจัดทำโครงร่างวิทยานิพนธ์ โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เมื่อผ่านการเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว นักศึกษาต้องเสนอ บว.3 แบบขออนุมัติสอบหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ และ บว. 4 แบบเสนอแต่งตั้งกรรมการสอบหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ ต่อผู้อำนวยการหลักสูตร ผู้อำนวยการหลักสูตรขอแต่งตั้งคณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ตาม บว. 4 ต่อมหาวิทยาลัย

ในการสอบหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ หากคณะกรรมการให้ความเห็นชอบนักศึกษาจึงดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ได้ หากไม่เห็นชอบนักศึกษาจะต้องปรับปรุงแก้ไขใหม่จนกว่าคณะกรรมการจะเห็นชอบการใดๆ เกี่ยวกับหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่ได้รับความเห็นชอบจาก

คณะกรรมการแล้วจะกระทำมิได้เว้นแต่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวิธีวิจัยซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในภายหลัง

3. การสอบวิทยานิพนธ์ นักศึกษาจัดทำวิทยานิพนธ์ โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เมื่อผ่านการเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว นักศึกษาต้องเสนอ บว.5 แบบขออนุมัติสอบวิทยานิพนธ์ และ บว.6 แบบเสนอแต่งตั้งกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ต่อผู้อำนวยการหลักสูตร ผู้อำนวยการหลักสูตรขอแต่งตั้งคณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ตาม บว. 6 ต่อมหาวิทยาลัย

ในการสอบวิทยานิพนธ์ หากคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ให้ข้อเสนอแนะการปรับปรุงผลงานวิทยานิพนธ์ นักศึกษาจะต้องปรับปรุงแก้ไขใหม่เสนอคณะกรรมการเห็นชอบและทำเล่มวิทยานิพนธ์ภายใน 60 วัน

ส่วนประกอบของโครงร่างวิทยานิพนธ์

ส่วนประกอบของโครงร่างวิทยานิพนธ์ มี 3 บท มีส่วนประกอบ ดังนี้

1. บทนำ

- 1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา
- 1.2 คำถามการวิจัย
- 1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- 1.4 สมมติฐานการวิจัย
- 1.5 กรอบแนวคิดในการวิจัย
- 1.6 ขอบเขตของการวิจัย
- 1.7 แผนการในการทำวิจัย (Ganttchart)
- 1.8 ข้อจำกัดของการวิจัย (ถ้ามี)
- 1.9 ประโยชน์ที่ได้รับ
- 1.10 นิยามศัพท์เฉพาะ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎี
- 2.2 ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. วิธีดำเนินการวิจัย

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
- 3.3 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 เครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือ
- 3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.6 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

บรรณานุกรม

ประวัติผู้วิจัย

สาระสำคัญของการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์

สาระสำคัญของการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์จะพิจารณาในหัวข้อต่อไปนี้

1. ประเด็นของปัญหาที่นักศึกษานำเสนอเพื่อเป็นหัวข้อวิทยานิพนธ์รวมทั้งความชัดเจน
2. ความถูกต้องแม่นยำ รวมถึงความกะทัดรัดของหัวข้อวิทยานิพนธ์
3. ระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสม
4. การศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. ความเป็นไปได้ของช่วงระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์แต่ละระดับการศึกษา
6. ประโยชน์ที่พึงได้รับจากการทำวิจัย

คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ระดับปริญญาโท

หลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ว่าไว้ ดังนี้

ข้อ 9.1.2 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

2) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

หลักสูตรเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ว่าไว้ ดังนี้

10.3.3 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

1) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและการค้นคว้าอิสระ ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือชั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคล ดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการ ในรอบ 5 ปีอันหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการ ต้องเป็นผลงานวิจัย

2) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องมีคุณวุฒิและคุณสมบัติ ดังนี้

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นอาจารย์ประจำ ต้องมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการ ตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้น และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ

ระดับปริญญาเอก

หลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ว่าไว้ ดังนี้

ข้อ 9.2.2 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

2) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

หลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ว่าไว้ ดังนี้

ข้อ 10.4.3 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการ อย่างน้อย 3 รายการ ในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

2) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องมีคุณวุฒิและคุณสมบัติ ดังนี้ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นอาจารย์ประจำ ต้องมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการ เช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมาก เป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้น และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ

การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์

นักศึกษาเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ภายใต้การควบคุมดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

1. ให้คำแนะนำและเป็นที่ปรึกษาแก่นักศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาทางทฤษฎี แนวคิด และวิธีการศึกษาวิจัย รวมทั้งการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น
2. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีเขียนวิทยานิพนธ์ และการใช้ภาษา
3. ประเมินผลการทำวิทยานิพนธ์ทุกภาคการศึกษาจนกว่าวิทยานิพนธ์จะแล้วเสร็จ

การสอบวิทยานิพนธ์

การสอบวิทยานิพนธ์มีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาความสามารถของนักศึกษาในการทำวิจัย โดยเฉพาะความรอบรู้ในเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำ การวิจัย ความสามารถในการนำเสนอผลงานทั้งทางด้านการพูดและการเขียน ปฏิภาณและไหวพริบในการแก้ปัญหาและตอบคำถามในการสอบ

ขั้นตอนการขอสอบวิทยานิพนธ์

1. สอบผ่านรายวิชาต่างๆ ครบตามเกณฑ์ที่แต่ละหลักสูตรกำหนดและได้คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรไม่ต่ำกว่า 3.00
2. ในระดับปริญญาเอกต้องสอบผ่านความรู้ภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด
3. นักศึกษาได้ใช้เวลาในการทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 3 เดือน หลังจากการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)
4. ได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ให้ทำการสอบได้
5. นักศึกษาจะต้องพิมพ์วิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อยื่นขอสอบให้แก่กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกคน ก่อนกำหนดวันสอบไม่น้อยกว่า 4 สัปดาห์
7. เสนอแต่งกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ก่อนกำหนดวันสอบไม่น้อยกว่า 4 สัปดาห์

องค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ระดับปริญญาโท

หลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ว่าไว้ ดังนี้

ข้อ 9.1.3 อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกดังกล่าวต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชา ที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

หลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ว่าไว้ ดังนี้

ข้อ 10.3.4 อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตร และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน รวมไม่น้อยกว่า 3 คน ทั้งนี้ ประธานกรรมการสอบต้องไม่เป็นอาจารย์ที่

ปรีกษาวิทยานิพนธ์หลักหรืออาจารย์ที่ปรีกษาวิทยานิพนธ์ร่วม โดยอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องมีคุณวุฒิ คุณสมบัติ และผลงานทางวิชาการดังนี้

1) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่าปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่มิใช่ส่วนหนึ่ง ของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการ ในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

2) กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ ในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการ ตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูง เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบ จากสภาสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้น และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ

ระดับปริญญาเอก

หลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ว่าไว้ ดังนี้

ข้อ 9.2.3 อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกดังกล่าวต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชา ที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มิใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

หลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ว่าไว้ ดังนี้

ข้อ 10.4.4 อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตร และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน รวมไม่น้อยกว่า 5 คน ทั้งนี้ประธานกรรมการสอบต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก โดยอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ต้องมีคุณวุฒิ คุณสมบัติ และผลงานทางวิชาการ ดังนี้

1) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่าปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่มิใช่ส่วนหนึ่ง ของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการ ในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

2) กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ ในระดับนานาชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการ ตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมาก เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้น และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ

3. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ให้นักศึกษาเป็นผู้เสนอต่อผู้อำนวยการหลักสูตรขอสอบวิทยานิพนธ์หลังจากที่ได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ให้ทำการสอบได้ โดยใช้แบบ วพ.4 หลังจากนั้นให้ผู้อำนวยการหลักสูตรเสนอขออนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ต่ออธิการบดีโดยผ่านคณบดีโดยใช้แบบ วพ.5

การตัดสินผลการสอบวิทยานิพนธ์

1. ให้คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ร่วมอภิปรายและแสดงความคิดเห็น
2. ในการลงมติตัดสินการสอบวิทยานิพนธ์ ให้ถือคะแนนเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ในการตัดสิน กรรมการแต่ละคนมี 1 เสียงในการลงคะแนน ถ้าหากคะแนนเสียงที่ได้จากการลงมติ มีคะแนนเท่ากัน ให้ประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ เป็นผู้ออกเสียงข้างมาก
3. กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ลงมติตัดสินผลการสอบ ต้องตัดสินผลการสอบวิทยานิพนธ์ว่า “ผ่าน” หรือ “ผ่านโดยมีเงื่อนไข” หรือ “ไม่ผ่าน” อย่างไม่อย่างหนึ่ง

ความหมายของเกณฑ์การตัดสิน

ผ่าน หมายถึงผลการสอบเป็นที่พอใจของคณะกรรมการ ไม่มีการแก้ไขหรือเพิ่มเติมสาระสำคัญ นักศึกษาสามารถจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มได้ทันที

ผ่านโดยมีเงื่อนไข หมายถึงผลการสอบยังไม่เป็นที่พอใจของคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อาจเป็นผลงานหรือการตอบข้อซักถาม คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์มีความเห็นสมควรแก้ไขหรือเพิ่มเติมสาระสำคัญ หรือแก้ไขวิธีการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ ในกรณีเช่นนี้ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ต้องระบุเงื่อนไขนั้น พร้อมทั้งระบุเวลาให้นักศึกษาดำเนินการแก้ไขปรับปรุงและส่งฉบับสมบูรณ์ภายใน 60 วัน นับแต่วันทราบผลการสอบ ถ้าหากนักศึกษาไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขภายในระยะเวลาที่กำหนด นักศึกษาต้องแจ้งเหตุผลพร้อมทั้งขออนุมัติขยายเวลาการแก้ไขไปยังผู้อำนวยการหลักสูตร โดยผ่านประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ **มิฉะนั้นจะถือว่าผลการสอบ “ตก”**

ไม่ผ่าน หมายถึงผลงานวิทยานิพนธ์หรือการตอบข้อซักถามไม่เป็นที่พอใจของคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ในกรณีเช่นนี้ นักศึกษาจะต้องดำเนินการปรับปรุงจัดทำวิทยานิพนธ์ใหม่ตามคำแนะนำของคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนด ให้นักศึกษาขอสอบวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์อีกครั้ง ถ้ายังไม่เสร็จตามกำหนดเวลาให้แจ้งเหตุผล พร้อมทั้งขยายเวลาเช่นเดียวกับการสอบผ่านโดยมีเงื่อนไข เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนด ให้นักศึกษาขอสอบวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์อีกครั้ง ถ้ายังไม่เสร็จตามกำหนดเวลาให้แจ้งเหตุผล พร้อมทั้งขยายเวลาเช่นเดียวกับการสอบผ่านโดยมีเงื่อนไข

การส่งวิทยานิพนธ์

นักศึกษาต้องส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ จำนวน 5 เล่ม (หรือตามที่หลักสูตรกำหนด) บทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ชุด พร้อมแผ่นบันทึกข้อมูล (CD Rom หรือ DVD Rom) วิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ และบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ 1 แผ่น พร้อมเล่มวารสารวิชาการที่มีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบได้ตีพิมพ์บทความของนักศึกษาที่มีชื่อเรื่องตรงกับชื่อเรื่องของวิทยานิพนธ์ ให้แก่ ผู้อำนวยการหลักสูตร ภายในระยะเวลาไม่เกิน 60 วัน หลังจากทีสอบผ่าน ทั้งนี้ เพื่อนำเสนอคณบดีต่อไป (หากไม่สามารถส่งเล่มวารสารวิชาการได้ทัน สามารถส่งใบตอบรับการตีพิมพ์แทนได้แต่ต้องรีบดำเนินการส่งเล่มวารสารวิชาการทันทีหลังจากวารสารวิชาการเล่มนั้นได้รับการเผยแพร่ มิฉะนั้นอาจจะมีผลต่อการสำเร็จการศึกษาได้)

สรุปขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์

1. นักศึกษาระดับปริญญาโท ต้องสอบผ่านรายวิชา “ระเบียบวิธีวิจัย” และวิชาบังคับแล้ว ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต โดยได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00 และลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ 3 หน่วยกิตขึ้นไป จึงจะมีสิทธิ์เสนอหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาเอกต้องสอบผ่านรายวิชาบังคับตามที่หลักสูตรกำหนดและสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติเพื่อเป็นผู้มีสิทธิ์ขอทำวิทยานิพนธ์ และเสนอหัวข้อและโครงร่างวิทยานิพนธ์ เมื่อลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ 18 หน่วยกิตขึ้นไป (หรือตามข้อกำหนดของหลักสูตร)
2. นักศึกษาเสนอหัวข้อวิทยานิพนธ์ต่อผู้อำนวยการหลักสูตรตามแบบ วพ.1
3. ผู้อำนวยการหลักสูตรเห็นชอบจะจัดหาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) โดยมีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ขออนุมัติคณบดี เพื่อเสนออธิการบดีพิจารณาแต่งตั้งลำดับต่อไป
4. อธิการบดีแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)
5. นักศึกษาจัดทำโครงร่างวิทยานิพนธ์โดยขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)
6. เมื่อโครงร่างวิทยานิพนธ์ผ่านความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) นักศึกษาจะขออนุมัติสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ตามแบบ วพ.2 ต่อผู้อำนวยการหลักสูตร
7. ผู้อำนวยการหลักสูตรเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ตามแบบ วพ.3 โดยมีคุณสมบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ต่อคณบดี เพื่อเสนออธิการบดีพิจารณาแต่งตั้งลำดับต่อไป
8. ถ้าคณะกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ให้ความเห็นชอบนักศึกษาเริ่มทำวิทยานิพนธ์ได้ ในขณะที่ทำวิทยานิพนธ์นักศึกษาขอคำปรึกษาได้จากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)

9. เมื่อนักศึกษาเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรียบร้อยแล้วให้ขอความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอสอบวิทยานิพนธ์ ถ้าอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เห็นชอบ ให้นักศึกษาเสนอต่อผู้อำนวยการหลักสูตรขอสอบโดยใช้แบบ วพ.4

10. ผู้อำนวยการหลักสูตรขออนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ต่ออธิการบดี โดยผ่านคณบดี ใช้แบบ วพ.5 (กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ควรเป็นชุดเดียวกันกับกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์)

11. นักศึกษาจะยื่นขอสอบวิทยานิพนธ์ได้ต่อเมื่อได้ลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ครบถ้วนตามข้อกำหนดของหลักสูตรแล้ว และมีสถานภาพการศึกษาปกติ

12. นักศึกษาเข้าสอบตามวันเวลาที่กำหนด

13. หลังจากผ่านการสอบวิทยานิพนธ์ ถ้าหากมีการแก้ไข ให้แก้ไขให้เสร็จเรียบร้อยภายใน 60 วัน นับจากวันสอบ

14. นักศึกษาส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ จำนวน 5 เล่ม บทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ชุด แผ่นบันทึกข้อมูล (CD Rom หรือ DVD Rom) วิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ และบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ 2 แผ่น พร้อมเล่มวารสารวิชาการที่มีผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบได้ตีพิมพ์บทความของนักศึกษาที่มีชื่อเรื่องตรงกับชื่อเรื่องของวิทยานิพนธ์ให้แก่ ผู้อำนวยการหลักสูตร ภายในระยะเวลาไม่เกิน 60 วัน หลังจากที่สอบผ่าน ทั้งนี้ เพื่อนำเสนอคณบดีต่อไป

เกณฑ์การสำเร็จการศึกษา

หลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2548 ดังนี้

ปริญญาโท

ข้อ 13.2.1 แผน ก แบบ ก 1 เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่า ชั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการที่สถาบันอุดมศึกษานั้นแต่งตั้ง และผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceeding)

ข้อ 13.2.2 แผน ก แบบ ก 2 ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่าพร้อมทั้งเสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าชั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการที่สถาบันอุดมศึกษานั้นแต่งตั้ง และผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการหรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceeding)

ข้อ 13.2.3 แผน ข ศึกษารายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตรโดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) ด้วยข้อเขียนและ/หรือปากเปล่าในสาขาวิชานั้น

หลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 ดังนี้

ข้อ 14.2 ปริญญาโท

14.2.1 แผน ก แบบ ก 1 เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่า ชั้นสุดท้าย โดยคณะกรรมการที่สถาบันอุดมศึกษานั้นแต่งตั้ง และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ สำหรับ ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการ ยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการ อุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

14.2.2 แผน ก แบบ ก 2 ศึกษาวิจัยครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้องได้ ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า พร้อมทั้งเสนอ วิทยานิพนธ์และสอบผ่านการสอบปากเปล่าชั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการที่สถาบันอุดมศึกษานั้น แต่งตั้ง และต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ ผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือระดับ นานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศ คณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณา วารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ ผลงานทางวิชาการ หรือนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการโดย บทความที่นำเสนอฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม วิชาการ (Proceedings) ดังกล่าว

14.2.3 แผน ข ศึกษาวิจัยครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้อง ได้ระดับ คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และสอบผ่านการสอบ ประมวล ความรู้ (Comprehensive Examination) ด้วยข้อเขียนและ/หรือปากเปล่าในสาขาวิชานั้น พร้อมทั้ง เสนอรายงานการค้นคว้าอิสระและสอบผ่านการสอบปากเปล่าชั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการ ที่ สถาบันอุดมศึกษานั้นแต่งตั้ง โดยเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ และรายงานการค้นคว้าอิสระ หรือส่วนหนึ่งของรายงานการค้นคว้าอิสระต้องได้รับการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้

14.3 ปริญญาเอก

14.3.1 แบบ 1 สอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) เพื่อเป็นผู้มี สิทธิขอทำวิทยานิพนธ์ เสนอวิทยานิพนธ์ และสอบผ่านการสอบปากเปล่าชั้นสุดท้าย โดย คณะกรรมการที่สถาบันอุดมศึกษานั้นแต่งตั้ง ซึ่งจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายใน และ ภายนอกสถาบันและต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

สำหรับผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่าง น้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศ คณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ ผลงานทางวิชาการ อย่างน้อย 2 เรื่อง

14.3.2 แบบ 2 ศึกษาวิจัยครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้อง ได้ระดับ คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า สอบผ่านการสอบวัด คุนสมบัติ (Qualifying Examination) เพื่อเป็นผู้มีสิทธิขอทำวิทยานิพนธ์ เสนอวิทยานิพนธ์และสอบผ่าน การสอบ ปากเปล่าชั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการที่สถาบันอุดมศึกษานั้นแต่งตั้ง ซึ่งจะต้องประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบันและต้องเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้

สำหรับผลงานวิทยานิพนธ์หรือส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติที่มีคุณภาพตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาวารสารทางวิชาการสำหรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

ส่วนประกอบของวิทยานิพนธ์

นักศึกษาระดับมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิตต้องจัดทำวิทยานิพนธ์ตามข้อกำหนดและรูปแบบการพิมพ์วิทยานิพนธ์ตามคู่มือการพิมพ์วิทยานิพนธ์ของบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม ก่อน เพื่อให้รูปแบบการพิมพ์ได้มาตรฐานของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

กระดาษที่ใช้พิมพ์

กระดาษที่ใช้พิมพ์วิทยานิพนธ์ จะต้องเป็นกระดาษสีขาวไม่มีบรรทัด ขนาด A4 ชนิด 80-100 แกรม และพิมพ์เพียงหน้าเดียว

ตัวพิมพ์

การพิมพ์ปกวิทยานิพนธ์ ชื่อเรื่องภาษาไทยให้ใช้อักษรสีทองขนาด 20 พอยท์ ชื่อเรื่องภาษาอังกฤษให้ใช้อักษรสีทองขนาด 20 พอยท์ โดยใช้แบบอักษรแบบเดียวกันตลอดทั้งเล่ม เช่น TH SarabunPSK, Angsana New, AngsanaUPC, Cordia New
ปกในให้ใช้ ขนาดอักษรเท่ากับปกนอกแต่ตัวอักษรสีดำ

ปกนอก

1. ปกนอก วิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาเอกใช้สีดำ
2. ปกนอก วิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาโทใช้สีน้ำเงินเข้ม
3. ปกนอก สารนิพนธ์ การค้นคว้าอิสระ ระดับปริญญาโทใช้สีเขียว
4. ตัวอักษรบนปกนอก ให้พิมพ์ด้วยอักษรสีทองขนาด 20 พอยท์ โดยใช้ อักษรแบบเดียวกันกับในเล่ม

การพิมพ์ปกวิทยานิพนธ์

ข้อความส่วนล่าง ประกอบด้วยข้อความดังนี้

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร.....
 คณะ/วิทยาลัย.....
 มหาวิทยาลัยศรีปทุม
 ปีการศึกษา.....
 ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

การพิมพ์ปกสารนิพนธ์

ข้อความส่วนล่าง ประกอบด้วยข้อความดังนี้

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร.....
 คณะ/วิทยาลัย.....
 มหาวิทยาลัยศรีปทุม
 ปีการศึกษา

การพิมพ์ปกการค้นคว้าอิสระ

ข้อความส่วนล่าง ประกอบด้วยข้อความดังนี้

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร.....
 คณะ/วิทยาลัย.....
 มหาวิทยาลัยศรีปทุม
 ปีการศึกษา
 ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

การทำสำเนา

ให้ใช้วิธีถ่ายสำเนา ทั้งนี้อักษรและรูปภาพต้องมีความชัดเจนและคงทน

การเว้นระยะการพิมพ์

การย่อหน้าให้เว้นระยะ 7 ช่วงตัวอักษร เริ่มพิมพ์ที่ช่วงตัวอักษรที่ 8 บรรทัดหนึ่งให้พิมพ์ให้ได้ใจความประมาณ 60 ตัวอักษร

การเว้นระยะห่างจากริมกระดาษ

1. ด้านบนให้เว้นระยะห่างจากขอบกระดาษ 1.5 นิ้ว
2. ด้านซ้ายมือให้เว้นระยะห่างจากขอบกระดาษ 1.5 นิ้ว
3. ด้านขวามือให้เว้นระยะห่างจากขอบกระดาษ 1 นิ้ว
4. ด้านล่างให้เว้นระยะห่างจากขอบกระดาษ 1 นิ้ว

การลำดับหน้าและการพิมพ์เลขหน้า

1. ในส่วนที่ 1 คือตั้งแต่บทคัดย่อถึงสารบัญภาพ (ถ้ามี) ให้ใช้อักษรโรมัน I II III IV V ...แสดงเลขหน้า โดยพิมพ์ไว้ด้านบนขวามือห่างจากขอบกระดาษด้านบน 1 นิ้ว และริมขอบกระดาษด้านขวามือ 1 นิ้ว การพิมพ์ให้พิมพ์ทุกหน้า

2. ในส่วนเนื้อหา ให้ใช้ตัวเลขอารบิก 1 2 3 4 5 6 ... แสดงเลขหน้า โดยพิมพ์ไว้ด้านบนขวามือห่างจากขอบกระดาษด้านบน 1 นิ้ว และริมขอบกระดาษด้านขวามือ 1 นิ้ว ยกเว้นหน้าที่เป็นชื่อบท (คือหน้าแรกของแต่ละบท) ไม่ต้องใส่เลขหน้า แต่ให้นับหน้ารวมไปด้วย

วิทยานิพนธ์สามารถแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. ส่วนประกอบตอนต้น
2. ส่วนประกอบที่เป็นเนื้อเรื่อง
3. ส่วนประกอบตอนท้าย

ส่วนประกอบตอนต้น

ส่วนประกอบตอนต้นประกอบด้วย ปกนอก ใบรองปก ปกในภาษาไทย ปกในภาษาอังกฤษ ใบรับรองวิทยานิพนธ์ บทคัดย่อ กิตติกรรมประกาศ สารบัญ

1. ปกนอก

1.1 ปกนอก ระดับปริญญาโทใช้ปกแข็งสีน้ำเงินเข้ม ระดับปริญญาเอกใช้สีดำ

1.2 ตัวอักษรบนปกนอก ให้พิมพ์ด้วยอักษรสีทอง ขนาด 20 พอยท์

1.3 ปกนอก มีรายละเอียดดังนี้

ข้อความส่วนบน ประกอบด้วยหัวข้อเรื่อง ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ข้อความส่วนกลาง ประกอบด้วยชื่อ นามสกุล ผู้เขียนทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ข้อความส่วนล่าง ประกอบด้วยข้อความดังนี้

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร.....

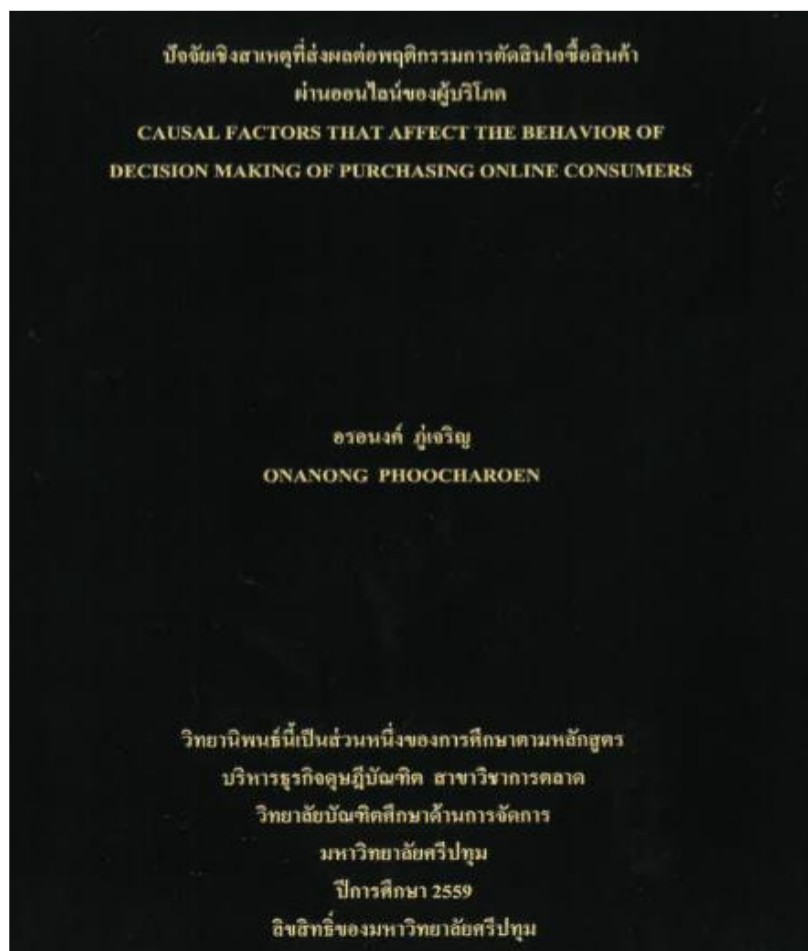
คณะ/วิทยาลัย.....

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา.....

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

(ตัวอย่าง)

ภาพประกอบที่ 1 ตัวอย่างปกนอกวิทยานิพนธ์ปริญญาเอก

1.4 สันปก

สันปก ให้พิมพ์หัวข้อวิทยานิพนธ์ ชื่อผู้เขียน และปีการศึกษา เรียงตามลำดับ โดยจัดระยะห่างให้เหมาะสมตามความยาวของสันปกดังตัวอย่าง

ชื่อเรื่อง ให้พิมพ์เฉพาะภาษาไทย หากชื่อเรื่องมีความยาวมากกว่า 1 บรรทัด ให้พิมพ์แบบประमितหางย

ชื่อผู้วิจัย ให้พิมพ์เฉพาะภาษาไทย โดยไม่ต้องใส่คำนำหน้าชื่อ (นาย นาง นางสาว) ยกเว้นผู้มีฐานันดรศักดิ์ และยศทางทหารหรือตำรวจ

ปีการศึกษา ให้พิมพ์ปีการศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

ภาพประกอบที่ 2 ตัวอย่างการพิมพ์สันปกวิทยานิพนธ์ปริญญาเอก

2. ไบรองปก

ไบรองปก ใช้กระดาษขาวปราศจากข้อความใดๆ ทั้งสิ้น มีทั้งปกหน้า และปกหลัง

3. ปกใน

3.1 ปกในภาษาไทย ข้อความเหมือนปกนอกทุกประการ

3.2 ปกในภาษาอังกฤษ ข้อความเหมือนปกนอกแต่เป็นภาษาอังกฤษ ดังตัวอย่าง

รูปแบบการจัดการการรักษาความปลอดภัย
ในการแข่งขันฟุตบอลอาชีพไทยพรีเมียร์ลีก
SECURITY MANAGEMENT MODEL FOR THE PROFESSIONAL
FOOTBALL MATCH IN THE THAI PREMIER LEAGUE

พันเอก สถาพร สุขสมบูรณ์
COL. SATHAPORN SUKSOMBOON

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษิตตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจดุขฎีบัณฑิต กลุ่มวิชาธุรกิจการกีฬาและการบันเทิง
วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ใช้ตัวอักษรขนาด 20
พอยท์(ตัวหนา) ระยะห่าง
ของบรรทัด 1 พอยท์

ภาพประกอบที่ 3 ตัวอย่างปกในวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกภาษาไทย

**SECURITY MANAGEMENT MODEL FOR THE PROFESSIONAL
FOOTBALL MATCH IN THE THAI PREMIER LEAGUE**

COL. SATHAPORN SUKSOMBOON

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE
REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
DOCTOR OF BUSINESS ADMINISTRATION
PROGRAM IN SPORT AND ENTERTAINMENT BUSINESS
GRADUATE COLLEGE OF MANAGEMENT
SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2015
COPYRIGHT OF SRIPATUM UNIVERSITY**

ใช้ตัวอักษรขนาด 20
พอยท์(ตัวหนา)
ระยะห่างของบรรทัด
1พอยท์

ภาพประกอบที่ 4 ตัวอย่างปกในวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกภาษาอังกฤษ

4. ใบรับรองวิทยานิพนธ์

คณะที่จัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจะเป็นผู้ออกใบรับรองวิทยานิพนธ์ให้ สำหรับวันที่สอบผ่านคือวันที่คณบดีคณะที่จัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาลงนามใบรับรองวิทยานิพนธ์ ดังตัวอย่าง

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านออนไลน์ของผู้บริโภค CAUSAL FACTORS THAT AFFECT THE BEHAVIOR OF DECISION MAKING OF PURCHASING ONLINE CONSUMERS
นักศึกษา	นางสาว อรอนงค์ ภู่อธิคุณ รหัสประจำตัว 54560468
หลักสูตร	บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต กลุ่มวิชาการตลาด
คณะ	วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจิต คุ้มอิน
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	
	<p> ประธานกรรมการ (รองศาสตราจารย์ ดร. ประพนธ์ ภู่อธิคุณ)</p> <p> กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประพนธ์ คุ้มอิน)</p> <p> กรรมการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจิต คุ้มอิน)</p> <p> กรรมการ (ดร. ณัฐพันธ์ น่ำพันธ์)</p> <p> กรรมการ (ดร. สุทธิวัฒน์ เมืองแสน)</p>
<p>วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนศึกษาดุษฎีบัณฑิตบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต กลุ่มวิชาการตลาด</p> <p>คณบดีวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ</p> <p> (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจิต คุ้มอิน)</p> <p>วันที่ เดือน 09 ค.ศ. 2560 พ.ศ.</p> 	

ภาพประกอบที่ 5 ตัวอย่างใบรับรองวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก

ชื่อหัวข้อวิทยานิพนธ์: แนวโน้มภายในการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารเพื่อ
การเกษตรและสหกรณ์การเกษตรที่มีผลต่อประสิทธิภาพ
ในการทำงาน
JOB MOTIVATION OF BANK AGRICULTURE AND
AGRICULTURAL CO-OPERATIVE WORK EFFICIENCY

นักศึกษา: รัตนา ศรีลาดดา รหัสประจำตัว 54500197

หลักสูตร: การจัดการบริหารบัณฑิต

คณะ: วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจิต คุ้มกัน

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจิต คุ้มกัน)

..... กรรมการ
(ดร.ปราณีพิศ สุวานนท์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ระพีพร ศรีจำปา)

วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาด้านหลักสูตรการจัดการบริหารบัณฑิต

คณบดีบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจิต คุ้มกัน)
วันที่ ๒๖ ส.ค. ๒๕๕๙

ชื่อหัวข้อการค้นคว้าอิสระ: ความคาดหวังของนักท่องเที่ยวต่อคุณภาพและบริการของแหล่ง
ท่องเที่ยวชุมชนในภาคตะวันออกเฉียง
TOURISTS' SATISFACTION TOWARD SERVICE AND
QUALITY OF ATTRACTIONS IN THE EASTERN
COMMUNITY OF THAILAND

นักศึกษา: ชุตินันท์ กิตติพล รหัสประจำตัว 58504020

หลักสูตร: การจัดการบริหารบัณฑิต กลุ่มวิชาเทคโนโลยีและพลังงานสิ่งแวดล้อม

คณะ: วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ

อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร. สุทธิวัฒน์ เมืองแสน

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จุฑารัตน์ ถึงขจรรัตน์)

..... กรรมการ
(ดร. ณัฐชนันต์ คำพันธ์)

..... กรรมการ
(ดร. สุทธิวัฒน์ เมืองแสน)

วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม อนุมัติให้รับการค้นคว้าอิสระ
ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาด้านหลักสูตรปริญญาบริหารบัณฑิต

คณบดีวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิจิต คุ้มกัน)
วันที่ ๒๖ ส.ค. ๒๕๕๙ พ.ศ.

ภาพประกอบที่ 6 ตัวอย่างใบรับรองวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโท

5. บทคัดย่อวิทยานิพนธ์

บทคัดย่อ คือ ข้อความสรุปเนื้อหาของวิทยานิพนธ์ให้สั้น กระชับ ชัดเจน ทำให้ผู้อ่านทราบถึงเนื้อหาของวิทยานิพนธ์อย่างรวดเร็ว บทคัดย่อวิทยานิพนธ์ควรระบุถึง

- วัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมาย และขอบเขตของการวิจัย
- วิธีวิจัย รวมถึงเครื่องมือที่ใช้ วิธีการเก็บข้อมูล จำนวนและลักษณะของกลุ่มที่ศึกษา
- ผลการวิจัย รวมถึงระดับนัยสำคัญทางสถิติ (ถ้ามีการทดสอบ)

บทคัดย่อที่ดีควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ความถูกต้อง โดยระบุวัตถุประสงค์และเนื้อหาของเรื่องตามที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์
2. ความสมบูรณ์ เช่น คำย่อ คำที่ไม่คุ้นเคยให้เขียนเต็มเมื่อกว่าถึงครั้งแรก ไม่จำเป็นต้องอ้างเอกสาร ยกตัวอย่าง ยกข้อความสมการหรือภาพวาด คำที่ใช้ในบทคัดย่อเป็นคำสำคัญ เพื่อประโยชน์ในการทำดัชนีเพื่อการสืบค้น

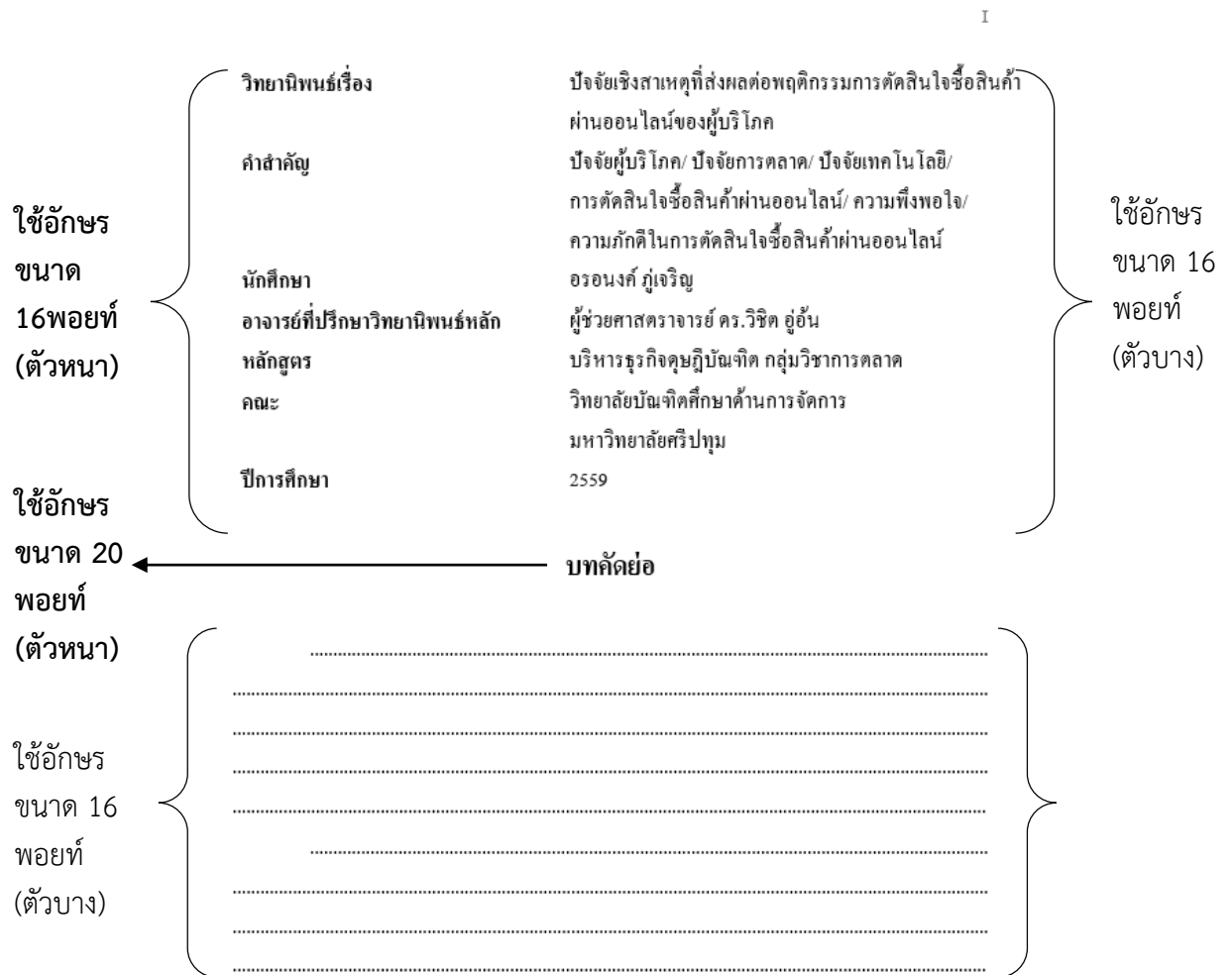
3. ความเฉพาะ กระชับ ชัดเจน ประโยคแต่ละประโยคมีความหมายโดยเฉพาะประโยคนำ พยายามเขียนให้สั้นที่สุด

4. ลักษณะของการรายงานมากกว่าการประเมิน จึงไม่ควรมีคำวิจารณ์ นอกจากรายงานผล ข้อมูลตัวเลขที่สำคัญที่ได้จากการวิจัย

5. ความน่าอ่านและราบรื่น การเขียนใช้ประโยคสมบูรณ์ในรูปของอกรรมกริยา (Active Voice) ใช้ปัจจุบันกาลเมื่อสรุปและประยุกต์ผลการวิจัย ใช้อดีตกาลเมื่อกล่าวถึงวิธีวิจัยและการทดสอบ

บทคัดย่อภาษาไทย

ประกอบด้วยหัวข้อวิทยานิพนธ์ คำสำคัญ ชื่อนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ระดับการศึกษา หลักสูตร คณะวิชา ปีการศึกษา ดังตัวอย่าง

ภาพประกอบที่ 7 ตัวอย่างบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภาษาไทย

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อภาษาอังกฤษประกอบด้วยรูปแบบและข้อความที่มีความหมายเหมือนบทคัดย่อภาษาไทย ดังตัวอย่าง

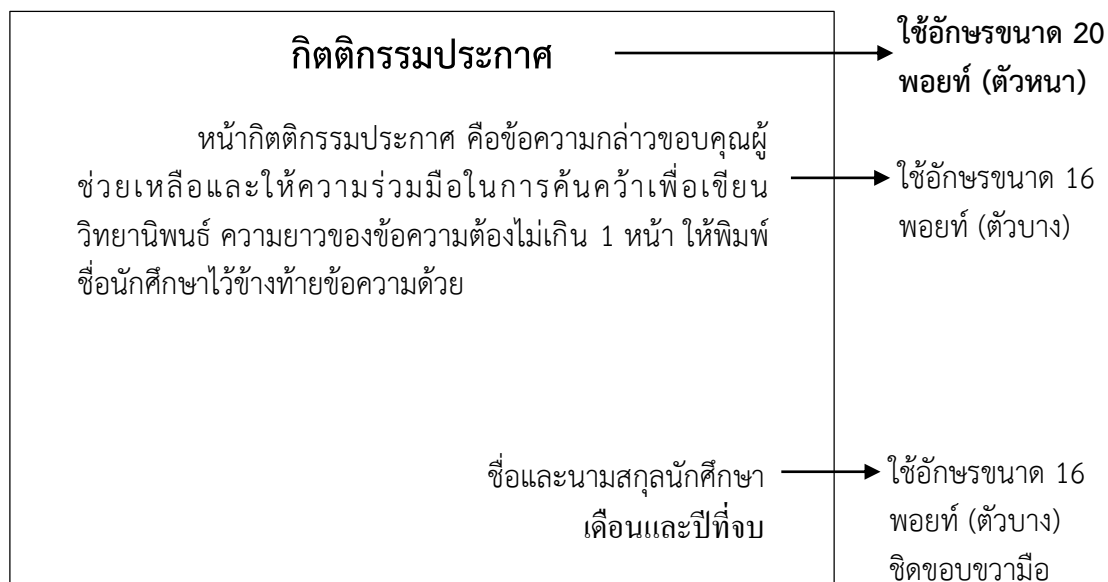
		II	
ใช้อักษร ขนาด 16 พอยท์ (ตัวหนา)	TITLE	CAUSAL FACTORS THAT AFFECT THE BEHAVIOR OF DECISION MAKING OF PURCHASING ONLINE CONSUMERS	ใช้อักษร ขนาด 16 พอยท์ (ตัวบาง)
	KEYWORD	CONSUMER/ MARKETING / TECHNOLOGY/ MAKING PURCHASE/ SATISFACTION/ LOYALTY	
	STUDENT	ONANONG PHOOCHAROEN	
	ADVISOR	ASIST.PROF. VICHIT U-ON DR.	
	LEVEL OF STUDY	DOCTOR OF BUSINESS ADMINISTRATION PROGRAM IN MARKETING	
	FACULTY	GRADUATE COLLEGE OF MANAGEMENT SRIPATUM UNIVERSITY	
	ACADEMIC YEAR	2016	
ใช้อักษร ขนาด 20 พอยท์ (ตัวหนา)	ABTRACT		
ใช้อักษร ขนาด 16 พอยท์ (ตัวบาง)	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>		ใช้อักษร ขนาด 16 พอยท์ (ตัวบาง)

ภาพประกอบที่ 8 ตัวอย่างบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภาษาอังกฤษ

หมายเหตุ คณะ/วิทยาลัยเห็นชอบให้เลือกทำวิทยานิพนธ์ได้ 2 ภาษา คือ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และต้องมีบทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษทุกฉบับ สำหรับบทคัดย่อภาษาอังกฤษ ระดับปริญญาเอก มีความยาวไม่เกิน 350 คำ และระดับปริญญาโท มีความยาวไม่เกิน 230 คำ วิทยานิพนธ์ภาษาอังกฤษต้องมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษตรวจสอบและรับรองด้วย

6. กิตติกรรมประกาศ

หน้ากิตติกรรมประกาศ คือข้อความกล่าวขอบคุณผู้ช่วยเหลือและให้ความร่วมมือในการค้นคว้าเพื่อเขียนวิทยานิพนธ์ ความยาวของข้อความต้องไม่เกิน 1 หน้า ให้พิมพ์ชื่อนักศึกษาไว้ข้างท้ายข้อความด้วย

ภาพประกอบที่ 9 ตัวอย่างกิตติกรรมประกาศ

7. สารบัญ

เป็นรายการที่แสดงถึงส่วนประกอบสำคัญทั้งหมดของวิทยานิพนธ์ โดยมีเลขหน้ากำกับใช้อักษรโรมัน ตั้งแต่บทคัดย่อจนถึงหน้าสารบัญ และเริ่มใช้เลขอารบิกตั้งแต่เนื้อหาบทที่ 1 ไปจนถึงหน้าสุดท้ายของวิทยานิพนธ์ทั้งเล่ม

สารบัญตาราง เป็นรายการที่แสดงชื่อตารางเลขหน้าตามลำดับของตารางต่างๆ รวมทั้งตารางในภาคผนวกที่มีอยู่ในวิทยานิพนธ์นั้นด้วย

สารบัญภาพหรือแผนภูมิ เป็นรายการที่แสดงชื่อภาพ เลขหน้าตามลำดับของภาพ หรือแผนภูมิ ฯลฯ ทั้งหมดที่ปรากฏในวิทยานิพนธ์ โดยเรียงตามลำดับก่อนหลังที่ภาพแผนภูมิ แผนที่ หรือภาพ ปรากฏในวิทยานิพนธ์

	สารบัญ	→	ใช้อักษรขนาด 20 พอยท์ (ตัวหนา)
1 Enter (1 บันทัด) ←	บทคัดย่อภาษาไทย	I	} ใช้อักษรขนาด 16 พอยท์ (ตัวหนา)
	บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	III	
	กิตติกรรมประกาศ	IV	
	สารบัญ	V	
	สารบัญตาราง	VIII	
	สารบัญภาพ	XII	
1 Enter (1 บันทัด) ←	บทที่	หน้า	
	1 บทนำ	1	} ใช้อักษรขนาด 16 พอยท์ (ตัวบาง)
	1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1	
	2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6	
	3. กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7	
	4. คำถามการวิจัย	7	
	5. สมมติฐานการวิจัย	8	
	6. ขอบเขตของการวิจัย.....	9	
	7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10	
	8. นิยามศัพท์.....	10	
1 Enter (1 บันทัด) ←	2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12	
	ตอนที่ 1 แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย	12	
	1. แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model; TAM)	12	
	2. การค้าปลีก (retailing).....	16	
	3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค (Influencing buyer behavior).....	22	
	ตอนที่ 2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	32	
	1. ความพึงพอใจของลูกค้าออนไลน์ (Online Customer satisfaction)....	32	

สารบัญ		สารบัญ (ต่อ)	
	V		VI
บทคัดย่อภาษาไทย	I	บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	III	3	ระเบียบวิธีวิจัย..... 86
กิตติกรรมประกาศ	IV	4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
สารบัญ	V		ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ
สารบัญตาราง	VIII		แบบสอบถาม
สารบัญภาพ	XII		ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยเชิงสาเหตุ.....
บทที่	หน้า		ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์ด้วยแบบเชิง
1	1		โครงสร้าง.....
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1		ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษา
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6		ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์เส้นทาง
3. กรอบแนวคิดในการวิจัย	7		ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสมมติฐานการวิจัย.....
4. คำถามการวิจัย	7	5	สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....
5. สมมติฐานการวิจัย	8		สรุปผลการวิจัย
6. ขอบเขตของการวิจัย.....	9		อภิปรายผลการวิจัย.....
7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10		ข้อจำกัดของการวิจัย.....
8. นิยามศัพท์.....	10		ข้อเสนอแนะ.....
2	12		บรรณานุกรม
แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12		ภาคผนวก
ตอนที่ 1 แนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย	12		ภาคผนวก ก จดหมายตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....
1. แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model; TAM).....	12		ภาคผนวก ข แบบตรวจสอบคุณภาพ การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC).....
2. การค้าปลีก (retailing).....	16		ภาคผนวก ค แบบสอบถาม.....
3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค (Influencing buyer behavior).....	22		ประวัติผู้วิจัย
ตอนที่ 2 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	32		
1. ความพึงพอใจของลูกค้าออนไลน์ (Online Customer satisfaction)....	32		

ภาพประกอบที่ 10 ตัวอย่างสารบัญ

ส่วนประกอบที่เป็นเนื้อเรื่อง

ตัวพิมพ์ การแบ่งบท หัวข้อใหญ่ และหัวข้อย่อย

- บทที่ (เช่น บทที่ 2) ให้พิมพ์อยู่กลางหน้ากระดาษ ตัวเข้มขนาด 20 พอยท์
- ชื่อเรื่องประจำบท ให้พิมพ์ไว้กลางหน้ากระดาษด้วยตัวเข้มขนาด 18 พอยท์ โดยไม่ต้องใส่หมายเลขกำกับ
- ก่อนจะพิมพ์เนื้อความต่อไปให้เว้นไว้ 1 บรรทัดปกติ (ขนาด 16 พอยท์)
- ในเนื้อเรื่องให้ใช้ตัวอักษร ขนาด 16 พอยท์ ระยะห่างของบรรทัด ขนาด 1 พอยท์

1. **บทที่ 1** เป็นบทนำของวิทยานิพนธ์ จะกล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาวัตถุประสงค์ของการศึกษา ความสำคัญของการศึกษา กรอบทฤษฎีหรือกรอบแนวคิดในการวิจัย คำถามในการวิจัย/สมมติฐานการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ นิยามศัพท์ ดังตัวอย่าง

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

.....(ให้กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของเรื่องและประเด็นสำคัญที่จะศึกษาโดยเขียนให้กะทัดรัดชัดเจน)

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

.....(ให้กล่าวถึงประเด็นสำคัญต่างๆ ที่เป็นจุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า)

ความสำคัญของการศึกษา

.....(ให้กล่าวถึงความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าจะนำไปใช้ประโยชน์อะไรได้บ้าง)

กรอบทฤษฎีหรือกรอบแนวคิดในการวิจัย

.....(ให้กล่าวถึงการสรุปแนวคิดทฤษฎีและข้อมูลที่ใช้เป็นกรอบของการออกแบบการวิจัยของนักศึกษาซึ่งได้จากตำรา รายงานการวิจัย และเอกสารอื่นๆ ที่เชื่อถือได้เป็นการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร)

คำถามในการวิจัย / สมมติฐานการวิจัย

..... (ให้กล่าวถึง คำถาม และ/หรือตอบคำถามล่วงหน้า จากวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่ได้ตั้งไว้ โดยอ้างอิงหลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวที่ได้ศึกษามาก่อน)

ขอบเขตของการวิจัย

..... (ให้กล่าวถึงขอบเขตของเนื้อหาประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการวิจัย)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

..... (ให้กล่าวถึง ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย)

นิยามศัพท์

..... (ให้กล่าวถึง คำสำคัญที่กล่าวถึงในความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา คำถามในการวิจัย / สมมติฐานการวิจัย มากำหนดความหมายให้ชัดเจน)

ภาพประกอบที่ 11 แสดงหัวข้อต่างๆ ที่เป็นส่วนประกอบของบทที่ 1

2. บทที่ 2 จะแบ่งออกเป็นกี่ตอนก็เรื่องให้ดูตามความจำเป็นของเนื้อเรื่อง ตอนใดต้องกล่าวถึงสิ่งใดให้ปฏิบัติตามที่แต่ละหลักสูตรกำหนดไว้โดยต้องมีเอกสารอ้างอิงประกอบสอดคล้องกับเนื้อหาให้นำเชื่อถือและเป็นเอกสารที่ทันสมัย แต่ละตอน/แต่ละเรื่องอาจใส่ข้อกำกับได้

3. บทที่ 3 วิธีการวิจัยให้บรรยายขั้นตอนการดำเนินการวิจัยตามความเป็นจริงทุกประการ ให้กล่าวถึง วิธีการและอุปกรณ์ วิธีการแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ วิธีการเก็บข้อมูลเป็นส่วนที่แจ้งให้ทราบถึงวิธีการที่กำหนดไว้เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การกำหนดขนาดของตัวแปร แผนการสุ่มตัวอย่าง การส่งแบบสอบถาม การสังเกตการณ์ เป็นต้น อีกประเภทหนึ่งคือวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นส่วนที่แจ้งให้ทราบถึงวิธีการแจกแจงและการแจกแจงข้อมูล รวมทั้งแจ้งให้ทราบถึงวิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการพิสูจน์สมมติฐาน อุปกรณ์ เครื่องมือสำคัญที่ใช้สำหรับการวิจัย

4. บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลให้เสนอข้อมูล จะเป็นรูปตารางข้อมูลหรือแผนภูมิหรือกราฟ แล้วแต่ความเหมาะสมของข้อมูลให้ครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ต้องจัดหมวดหมู่ของข้อมูลที่ค้นพบ และวิเคราะห์ข้อมูลไว้ได้ตารางทุกตอน

ตาราง (ถ้ามี) ให้แทรกปนไปในแต่ละบทของตัวเนื้อเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันโดยพิมพ์คำว่า “ตารางที่” ตามด้วยลำดับตัวเลขไว้มุมซ้ายบรรทัดแรก แล้วพิมพ์ชื่อตารางในบรรทัดเดียวกัน ถ้าชื่อตารางยาวมากกว่า 1 บรรทัดให้ขึ้นบรรทัดใหม่ตรงกับชื่อตาราง ตัวตารางห่างจากชื่อตาราง 1.5 ช่วงบรรทัด ได้ตารางเป็นคำอธิบายตาราง ให้พิมพ์ในหน้าเดียวกัน ถ้าตารางมีความกว้างมากให้ย่อส่วนลงแต่ต้องอ่านได้ชัดเจน หรือจะพิมพ์ตามแนวขวางของกระดาษก็ได้ ถ้าตารางมีความยาวมาก จนไม่สามารถไว้หน้าเดียวกันได้ ให้พิมพ์ตารางต่อในหน้าถัดไป โดยพิมพ์ตารางที่พร้อมระบุเลขลำดับตามด้วย (ต่อ) ไม่ต้องใส่ชื่อตาราง

ตัวหนา ← ตารางที่ 4.23 แสดงผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลการวัดทัศนคติด้านผู้บริโภค (ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ความตรงของตัวแปรสังเกตได้ และสัมประสิทธิ์คะแนนองค์ประกอบการวัดทัศนคติด้านผู้บริโภค) → คำอธิบาย ตาราง ตัวบาง

ตัวหนา ←	ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ				R ²	→ รายละเอียดใน ตาราง ตัวบาง
		สัมประสิทธิ์	SE	t	คะแนนองค์ประกอบ		
	custom1	0.66	0.017	39.15	0.10	0.67	
	custom2	0.63	0.015	42.73	0.21	0.74	
	custom3	0.54	0.014	38.93	0.20	0.66	
	custom4	0.66	0.014	46.66	0.38	0.83	
	custom5	0.70	0.014	48.26	0.37	0.86	
	custom6	0.70	0.015	47.57	0.20	0.85	
ตัวหนา ←	Chi-Square = 4.47, df = 4, p = 0.34637, RMSEA = 0.009, GFI = 1.00, AGFI = 1.00						

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

สัญลักษณ์	กลุ่มข้อมูล	คำอธิบาย
RETAIN_GR	การเติบโต	อัตราการเติบโตของกำไรสะสม ย้อนหลัง 5 ปี
EP_STDEV	ความผันผวนของกำไรสุทธิ ต่อราคา	ความผันผวนของกำไรสุทธิต่อราคาหุ้น รายเดือนย้อนหลัง 5

หมายเหตุ: (1) CURRENT_RATIO และ (2) INVCOV จะไม่รวมในตัวแปรอิสระของหุ้นสามัญกลุ่ม
อุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน

ภาพประกอบที่ 12 ตัวอย่างการพิมพ์ตาราง

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ปี 2553 - 2555

เดือน	2553	2554	%	2555	%
มกราคม	1,605,505	1,805,947	12.48	1,944,130	7.65
กุมภาพันธ์	1,614,844	1,802,476	11.62	1,838,595	2.00
มีนาคม	1,439,401	1,702,233	18.26	1,906,402	11.99
เมษายน	1,108,209	1,552,337	40.08	1,659,021	6.87
พฤษภาคม	826,610	1,407,407	70.26	1,523,782	8.27
มิถุนายน	964,959	1,484,708	53.86	1,649,664	11.11
กรกฎาคม	1,275,766	1,719,538	34.78	1,799,184	4.63
สิงหาคม	1,270,883	1,726,559	35.86	1,925,806	11.54
กันยายน	1,214,810	1,486,333	22.35	1,603,270	7.87
ตุลาคม	1,316,806	1,422,210	8.00	1,714,152	20.53
พฤศจิกายน	1,478,856	1,291,548	-12.67	2,073,817	60.57
ธันวาคม	1,819,751	1,829,174	0.52		
รวม	15,936,400	19,230,470	20.67	19,637,823	2.12

ภาพประกอบที่ 13 ตัวอย่างการเขียนและการอธิบายตารางการใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ตารางที่ 2 แสดงความหมายของการจัดการลูกค้าเชิงสัมพันธ์ภาพ

นักวิจัยและนักวิชาการ	ความหมายของการจัดการลูกค้าเชิงสัมพันธ์ภาพ
Day & Van den Bulte. (2002)	การดำเนินงานที่มีความสัมพันธ์และเชื่อมโยง เพื่อให้บรรลุการติดต่อสื่อสารกับลูกค้า การสร้างคุณค่าให้กับลูกค้าเป็นรายบุคคล ซึ่งนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของการรักษาลูกค้าเก่าและประสิทธิภาพการตลาด
Kim et al. (2004)	การบูรณาการร่วมกันระหว่างทรัพยากรมนุษย์ กระบวนการและเทคโนโลยีที่มีความสัมพันธ์กันและเชื่อมโยงกัน เพื่อการเข้าใจและนำเสนอคุณค่าที่ดีที่สุดให้กับลูกค้า
Peelen. (2005)	กลยุทธ์ของธุรกิจที่มีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาความสัมพันธ์ระยะยาว เพื่อความสามารถในการสร้างผลกำไรจากความสัมพันธ์ระหว่างลูกค้าและธุรกิจ บนพื้นฐานของความสามารถของโครงสร้างเทคโนโลยีสารสนเทศเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการของธุรกิจและความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละแผนกงานให้มีผลลัพธ์ที่ดีที่สุด
Chang. (2007)	การบูรณาการร่วมกันของการทุ่มเททางการตลาด กระบวนการทางธุรกิจและเทคโนโลยี ซึ่งทำให้ธุรกิจสามารถเข้าใจความต้องการของลูกค้าได้จากหลากหลายมุมมอง และธุรกิจใช้ความรู้เกี่ยวกับลูกค้าในการเพิ่มความพึงพอใจของลูกค้าและนำไปสู่ความจงรักภักดีของลูกค้า
Richard & Thirkell. (2007)	การนำเอาเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ประโยชน์ในการจัดการความสัมพันธ์กับลูกค้า เพื่อผลประโยชน์ซึ่งกันและกันทั้งสองฝ่ายระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของธุรกิจ

ตารางที่ 2 (ต่อ)

นักวิจัยและนักวิชาการ	ความหมายของการจัดการลูกค้าเชิงสัมพันธ์ภาพ
Chang & Ku. (2009)	การบูรณาการร่วมกันของการทุ่มเททางการตลาด กระบวนการทางธุรกิจและเทคโนโลยี ซึ่งทำให้ธุรกิจสามารถเข้าใจความต้องการของลูกค้าได้จากหลากหลายมุมมอง โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการความรู้ที่มีการบูรณาการร่วมกันเกี่ยวกับการตลาด การขาย การบริการ เพื่อการตอบสนองความต้องการของลูกค้าเป็นรายบุคคล ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงความพึงพอใจของลูกค้า การเพิ่มขึ้นของความจงรักภักดีของลูกค้า และการเพิ่มขึ้นของรายได้จากลูกค้าเก่าของธุรกิจ
Kasim & Minai. (2009)	กลยุทธ์ที่มุ่งเน้นไปที่ลูกค้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาลูกค้า การเพิ่มความจงรักภักดี และนำไปสู่การปรับปรุงผลการดำเนินงานของ
Arab et al. (2010)	การดำเนินงานภายใต้แนวทางการมุ่งเน้นลูกค้า ด้วยการนำเอาระบบสารสนเทศมาใช้เพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน การวิเคราะห์ และกระบวนการของธุรกิจ และนำไปสู่การสร้างผลกำไร และความสามารถในการรักษาลูกค้า
Sansook. (2010)	การสร้าง การพัฒนา การรักษาความสัมพันธ์ที่เหมาะสม และมีคุณค่าในระยะยาวร่วมกันระหว่างลูกค้าและธุรกิจ
Dutu & Halmajan. (2011)	กลยุทธ์ของธุรกิจที่นำไปสู่การสร้างคุณค่าให้เกิดขึ้นกับธุรกิจและลูกค้า ด้วยการสร้างความสัมพันธ์ และรักษาความสัมพันธ์กับลูกค้า

ภาพประกอบที่ 14 ตัวอย่างการเขียนและการอธิบายตารางการใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ตัวอย่างการเขียนผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

(หมายเหตุ : หมายเลขของตารางที่เกิดขึ้นจะไม่เรียงเนื่องจากนำมาใช้เป็นตัวอย่างเท่านั้น)

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการนำข้อมูลสารสนเทศด้านต่างๆ มาใช้ในการวางกลยุทธ์กับกลยุทธ์ของบริษัทที่ใช้โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ได้ผลดังตาราง

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างระดับการนำข้อมูลสารสนเทศด้านต่างๆ มาใช้ในการวางกลยุทธ์กับกลยุทธ์ของบริษัท

	Correlations							
	การตลาดและการจัดจำหน่าย	อุตสาหกรรม	ความช่วยเหลือจากองค์กร	แหล่งข้อมูลอื่นๆ	ความสามารถในการส่งออก	การเป็นผู้นำทางด้านต้นทุน	การสร้างแตกต่าง	มุ่งเฉพาะกลุ่ม
การตลาดและการจัดจำหน่าย	1.000							
อุตสาหกรรม	0.482**	1.000						
ความช่วยเหลือจากองค์กร	0.394**	0.458**	1.000					
แหล่งข้อมูลอื่นๆ	0.342**	0.555**	0.455**	1.000				
ความสามารถในการส่งออก	0.451**	0.336**	0.350**	0.224**	1.000			

ภาพประกอบที่ 15 ตัวอย่างการพิมพ์ตาราง

ภาพ (ถ้ามี) หมายถึง รูปภาพ แผนที่ เป็นต้น สำหรับภาพถ่ายที่นำมาอ้างอิงจากที่อื่นให้ใช้ภาพถ่ายอัดสำเนาบนกระดาษให้ชัดเจนพร้อมแจ้งแหล่งที่นำมาตามรูปแบบการอ้างอิงของเนื้อหา แต่ถ้าเป็นภาพถ่ายของผลการวิจัยให้ใช้ภาพจริงทั้งหมดเป็นภาพสีหรือภาพขาวดำให้ใส่หมายเลขลำดับ “ภาพประกอบที่” พร้อมชื่อเช่นเดียวกับตาราง แต่ให้พิมพ์ไว้ใต้ภาพ เว้นระยะห่าง 1.5 ช่วงบรรทัด ดังตัวอย่าง

ภาพประกอบที่ 4 การเข้าร่วมงานวิพากษ์การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ร่วมไทยแห่งชาติ ระยะ 5 ปี
ณ การกีฬาแห่งประเทศไทย วันที่ 16 มิถุนายน 2559

ใช้ใช้อักษรขนาด 16 พอยท์
(ตัวหนา)

ใช้อักษรขนาด 16 พอยท์(ตัวบาง)
ขีดขอบด้านซ้ายมือ ระยะห่าง 1.5 ช่วงบรรทัด

Chi-Square=581.61, df=62, P-value=0.00000, RMSEA=0.072

ภาพประกอบที่ 4.9 แสดงผลการวิเคราะห์ห้วงศ์ประกอบเชิงอินฮัน โมเดลการวัดองค์ประกอบ การตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านออนไลน์ของผู้บริโภค ความภักดีในการตัดสินใจซื้อผ่านออนไลน์ของผู้บริโภค และ ความพึงพอใจในการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านออนไลน์ ก่อนปรับ

ใช้ใช้อักษรขนาด 16 พอยท์
(ตัวหนา)

ใช้อักษรขนาด 16 พอยท์(ตัวบาง)
ขีดขอบด้านซ้ายมือ ระยะห่าง 1.5 ช่วงบรรทัด

ภาพประกอบที่ 16 แสดงการพิมพ์ภาพประกอบ

5. บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ เป็นบทสุดท้ายที่ผู้วิจัยสรุปสาระสำคัญของการวิจัย ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการศึกษา คำถามในการวิจัย / สมมติฐานการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และผลการวิเคราะห์ โดยเขียนเป็นความเรียงต่อเนื่อง ในส่วนของการเสนอผลการวิเคราะห์ ให้เขียนด้วยภาษาที่ผู้อ่านทั่วไปสามารถเข้าใจได้ง่าย พยายามหลีกเลี่ยงการใช้คำศัพท์เฉพาะทางด้านสถิติและวิจัย ในส่วนอภิปรายผล ผู้วิจัยจะต้องอภิปรายผลการวิจัยว่าผลที่ค้นพบสนับสนุน หรือขัดแย้งกับทฤษฎี หรือตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่อย่างไร โดยอ้างทฤษฎีหรือผลการทำวิจัยอื่นประกอบ นอกจากนี้ ผู้วิจัยต้องเสนอแนะการนำผลวิจัยไปใช้เป็นประโยชน์ รวมทั้งเสนอแนะเกี่ยวกับการวิจัยขั้นต่อไป

ส่วนประกอบตอนท้าย

ประกอบด้วย บรรณานุกรม ภาคผนวกและประวัติผู้วิจัย (ศึกษาเพิ่มเติมในบทที่ 5)

1. บรรณานุกรม หมายถึง รายชื่อหนังสือ วารสาร เอกสาร สิ่งพิมพ์อื่นๆ โสตทัศนวัสดุ ตลอดจนวิธีการที่ได้ข้อมูลมาเพื่อประกอบการเขียนวิทยานิพนธ์ โดยใช้รูปแบบ APA Styles “บรรณานุกรม” ถ้ามีหลายหน้าไม่ต้องใช้คำว่า “ต่อ” บรรณานุกรม ภาษาอังกฤษ ให้ขึ้นหน้าใหม่ ใช้คำว่า BIBLIOGRAPHY

2. ภาคผนวก คือส่วนประกอบที่เพิ่มเข้ามาเพื่อช่วยให้เกิดความสมบูรณ์ในข้อมูล เนื้อหา กระบวนการของการดำเนินงาน และผลของการศึกษาวิจัยที่เขียนลงประกอบในวิทยานิพนธ์ เช่น แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ที่นอกเหนือไปจากที่วางไว้ นอกจากนี้อาจมีรายละเอียดปลีกย่อย อื่นๆ เช่น รูปภาพกิจกรรม ผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นหรือสร้างขึ้น

หน้าแรกของภาคผนวกให้ขึ้นหน้าใหม่ มีคำว่าภาคผนวกอยู่กลางหน้ากระดาษ โดยให้พิมพ์คำว่า ภาคผนวก ตรงกลางหน้าบรรทัดต่อมาพิมพ์ชื่อของภาคผนวก โดยเว้นจากบรรทัดบน 3 บรรทัด พิมพ์เดี่ยว (single space) ถ้าชื่อยาวเกิน 1 บรรทัดให้พิมพ์ เช่นเดียวกับชื่อบท ถ้าหากมีภาคผนวกหลายภาค ให้ใช้ภาคผนวก ก และภาคผนวก ข และภาคผนวก ค ตามลำดับ

ภาคผนวก ข	300
	<p>แบบสอบถามเพื่อการวิจัย</p> <p>เรื่อง ปรัชญาเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านออนไลน์ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร</p> <hr/> <p>คำชี้แจง : แบบสอบถามชุดนี้ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ</p> <p>ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม</p> <p>ส่วนที่ 2 ปรัชญาเชิงสาเหตุ ได้แก่ ปรัชญาทางด้านผู้บริโภค ปรัชญาทางการตลาด และปรัชญาทางด้านเทคโนโลยี ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านออนไลน์ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร</p> <p>ส่วนที่ 3 การตัดสินใจซื้อสินค้าผ่านออนไลน์ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร</p> <p>ส่วนที่ 4 ความพึงพอใจในการซื้อสินค้าผ่านออนไลน์ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร</p> <p>ส่วนที่ 5 ความภักดีในการซื้อสินค้าผ่านออนไลน์ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร</p>

ภาพประกอบที่ 19 ตัวอย่างภาคผนวก

3. ประวัติผู้วิจัย เป็นส่วนสุดท้ายของวิทยานิพนธ์ ให้แสดงรายละเอียดต่างๆ ในหัวข้อ
ต่อไปนี้

ใส่ ไว้ด้วย

3.1 ชื่อ- สกุล พร้อมคำนำหน้า หากมียศ ฐานันดรศักดิ์ ราชทินนาม สมณศักดิ์ให้

3.2 วัน เดือน ปีเกิด

3.3 สถานที่เกิด

3.4 วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ปีการศึกษาที่สำเร็จและสถานศึกษา

3.5 ผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์

3.6 รางวัลหรือทุนที่เคยได้รับ

3.7 ประสบการณ์ในการทำงาน

3.8 ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน

3.9 สถานที่อยู่ปัจจุบัน

ชื่อ – สกุล	นางสาว อรอนงค์ ภูเจริญ
วัน เดือน ปีเกิด	27 พฤศจิกายน 2524
สถานที่เกิด	จังหวัดกรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	ปี พ.ศ. 2545 - มัธยมศึกษา (ม.6) จากโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 ปี พ.ศ. 2544 - ปริญญาตรี นิเทศศาสตรบัณฑิต สาขาการโฆษณา มหาวิทยาลัย กรุงเทพ ปี พ.ศ. 2551 - ปริญญาโท นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการโฆษณา มหาวิทยาลัยศรีปทุม ปี พ.ศ. 2554 - ปริญญาเอก บริหารธุรกิจคุณวุฒิบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ประสบการณ์การทำงาน	ปี พ.ศ. 2548 ACCOUNT EXECUTIVE ASSISTANT SAATCHI & SAATCHI ปี พ.ศ. 2549 MARKETING MANAGER บริษัท อู๋ไทยโปรตีนส์ จำกัด

ภาพประกอบที่ 20 ตัวอย่างประวัติผู้วิจัย

4. การเรียงลำดับส่วนประกอบของวิทยานิพนธ์

1. ปกนอก
2. สันปก
3. ไบรองปก
4. ปกในภาษาไทย
5. ปกในภาษาอังกฤษ
6. ไบร่บรองวิทยานิพนธ์
7. บทคัดย่อภาษาไทย
8. บทคัดย่อภาษาอังกฤษ
9. กิตติกรรมประกาศ
10. สารบัญ

11. สารบัญตาราง (ถ้ามี)
12. สารบัญภาพประกอบ (ถ้ามี)
13. บทที่ 1 บทนำ
14. บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
15. บทที่ 3 วิธีการศึกษาและค้นคว้า หรือการทดลอง
16. บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล
17. บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
18. บรรณานุกรม
19. ภาคผนวก
20. ประวัติผู้วิจัย

บทที่ 4

การพิมพ์วิทยานิพนธ์

ในการพิมพ์วิทยานิพนธ์ทั้งระดับปริญญาโท และระดับปริญญาเอกเพื่อเสนอต่อคณะที่จัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม นักศึกษาต้องจัดพิมพ์ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดซึ่งได้แก่ กระดาษที่ใช้พิมพ์ ตัวพิมพ์ การเว้นระยะบรรทัด การเว้นที่ว่างริมขอบกระดาษ การลำดับหน้าการพิมพ์เลขหน้า การเว้นระยะในการพิมพ์ การพิมพ์เครื่องหมาย การแบ่งบทและหัวข้อ ตลอดจนการพิมพ์สัญลักษณ์ที่ใช้บ่อยในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. กระดาษ ใช้กระดาษขาวไม่มีบรรทัด ขนาดมาตรฐาน A4 80-100 แกรม และพิมพ์เพียงหน้าเดียว

2. ตัวพิมพ์ ควรเป็นตัวพิมพ์แบบเดียวกันตลอดเล่ม รูปแบบตัวอักษรใช้ TH SarabunPSK Angsana UPC หรือ Cordia UPC ใช้ตัวอักษร 16 พอยท์ (point)

บทที่ และชื่อบทใช้ตัวหนาขนาด 20 พอยท์

หัวข้อสำคัญขีดขอบซ้าย ใช้ตัวหนาขนาด 16 พอยท์

หัวข้อย่อย ใช้ตัวหนาขนาด 16 พอยท์

ยกเว้นกรณีตัวพิมพ์ในภาพประกอบ ตาราง และแผนภูมิ อาจใช้ตัวพิมพ์ที่เล็กลงหรือย่อส่วนเพื่อให้อยู่ในกรอบของการวางรูปกระดาษที่กำหนด

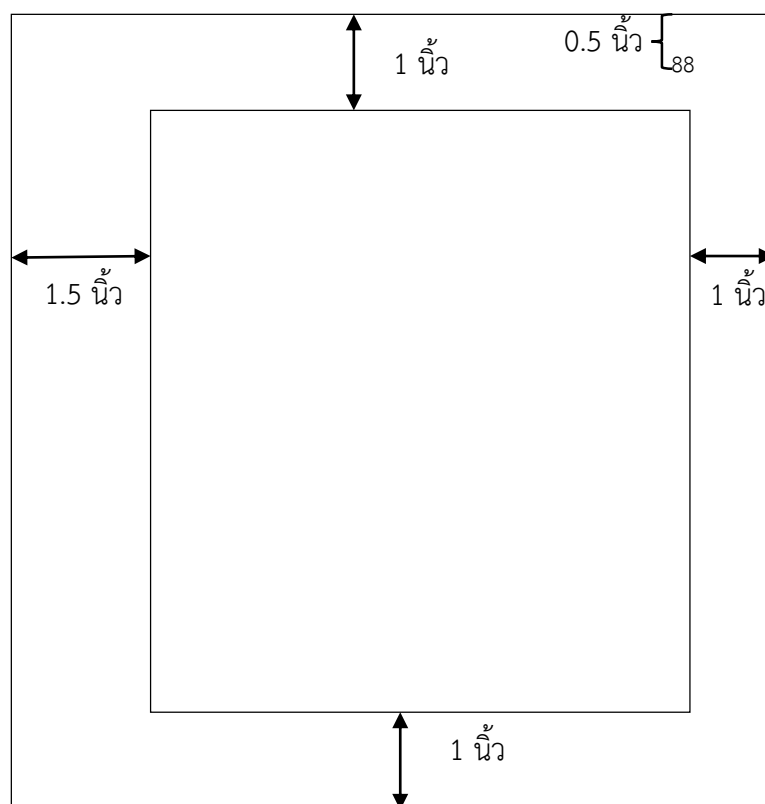
3. การเว้นระยะบรรทัด ระหว่างหัวข้อสำคัญขีดซ้ายเว้นหาก 1 ช่วงบรรทัด โดยให้เป็นแบบเดียวกันตลอดเล่ม ทั้งนี้ การเว้น 1 ช่วงบรรทัด คือการพิมพ์ระยะปกติ

4. การเว้นที่ว่างริมขอบกระดาษ ด้านบนและด้านซ้ายมือเว้นห่างจากขอบกระดาษ 1.5 นิ้ว สำหรับด้านล่าง และด้านขวา เว้นห่างจากขอบกระดาษ 1 นิ้ว

5. การลำดับหน้าและการพิมพ์เลขหน้า การลำดับหน้าในส่วนประกอบตอนต้นให้เรียงตามลำดับเลขโรมันใช้เริ่มนับหน้าบทคัดย่อภาษาไทยเป็นหน้า I II III... ตามลำดับถึงหน้าสารบัญ

การลำดับหน้าในส่วนเนื้อเรื่องใช้เลขอารบิกเรียงตามลำดับตั้งแต่บทที่ 1 จนถึงหน้าสุดท้าย (ประวัติผู้วิจัย) โดยให้พิมพ์อยู่มุมบนขวาห่างจากริมกระดาษส่วนบน 0.5 นิ้ว และส่วนขอบขวา 1 นิ้ว ยกเว้นหน้าแรกของแต่ละบท หน้าแรกของบรรณานุกรม และหน้าแรกของภาคผนวกไม่ต้องพิมพ์เลขหน้า แต่ให้นับจำนวนเลขหน้าต่อเนื่องกัน

(ตัวอย่างการเว้นขอบกระดาษ)

ภาพประกอบที่ 21 ตัวอย่างการเว้นระยะขอบกระดาษ

6. การเว้นระยะในการพิมพ์ การย่อหน้าให้เว้นระยะ 7 ช่วงตัวอักษร โดยเริ่มพิมพ์ช่วงตัวอักษรที่ 8 (เข้าไปที่แท็บ (tap) 0.6 นิ้ว)

ข้อความที่คัดลอกมา หรืออัญประกาศ (quotation) ไม่เกิน 3 บรรทัด ให้พิมพ์ต่อไปในเนื้อหาไม่ต้องขึ้นบรรทัดใหม่ และให้ใส่เครื่องหมายอัญประกาศ (“ ”) กำกับ

ข้อความที่คัดลอกมายาวเกิน 3 บรรทัด ไม่ต้องใช้เครื่องหมายอัญประกาศ แต่ให้พิมพ์ขึ้นบรรทัดใหม่ย่อหน้าเข้ามาโดยเว้น 7 ช่วงตัวอักษรทุกบรรทัดของข้อความที่คัดลอกมาแล้วอ้างอิงที่มาของข้อความที่คัดลอกมา

7. การพิมพ์เครื่องหมาย

7.1 ต้องพิมพ์เครื่องหมายไว้ท้ายข้อความเสมอ เช่น

กรุงเทพฯ: อนันต์ อนันตกุล, ติน ปรัชญพฤทธิ, โรงพิมพ์คุรุสภา.

7.2 หลังเครื่องหมายมหัพภาค (.) เว้น 2 ช่วงตัวอักษร

7.3 หลังเครื่องหมายอื่นๆ เว้น 1 ช่วงตัวอักษร (,) (:) (;)

7.4 หลังตัวย่อเว้น 1 ช่วงตัวอักษร เช่น v. 5 p. 7

7.5 ระหว่างคำย่อที่มีมากกว่า 1 อักษร ไม่ต้องเว้น เช่น

ร.ป.ม. ม.ป.ป. ม.ร.ว n.d. n.p.

8. การแบ่งบทและหัวข้อในบท เมื่อเริ่มบทใหม่ทุกครั้งระบุเลขประจำบทพิมพ์คำว่า “บทที่...” ไว้ตรงกลางหน้ากระดาษ เว้นระยะจากขอบกระดาษด้านบน 2 นิ้ว พิมพ์ชื่อบทกลางหน้ากระดาษขนาด 20 พอยท์ โดยเว้นระยะห่าง 1.5 บรรทัด

8.1 หัวข้อสำคัญ หมายถึง หัวข้อที่กำหนดสาระสำคัญของบทเป็นส่วนๆ ซึ่งมีชื่อเรื่องประจำบทให้อยู่ชิดขอบซ้าย ให้พิมพ์ชิดขอบซ้ายมือและตัวหนาขนาด 18 พอยท์ ไม่ต้องใส่หมายเลขหรือตัวอักษรกำกับ ให้พิมพ์ห่างจากบรรทัดบน 1.5 ช่วงบรรทัด และการขึ้นหัวข้อใหม่ถ้าที่ว่างสำหรับพิมพ์ข้อความต่อไปได้ไม่เกิน 1 บรรทัด ให้ขึ้นหัวข้อใหม่ในหน้าถัดไป

8.2 หัวข้อย่อย ให้พิมพ์หัวข้อย่อยโดยย่อหน้า เว้นระยะ 7 ตัวอักษร พิมพ์ช่วงตัวอักษรตัวที่ 8 ด้วยอักษรตัวหน้าขนาด 16 พอยท์ เริ่มนับเป็นหัวข้อ 1, 2, 3... หลังเลขหัวข้อใส่เครื่องหมายมหัพภาค (.) เว้น 2 ระยะตัวอักษรก่อนพิมพ์เนื้อหาต่อไป หากไม่มีการแบ่งหัวข้อย่อยลงไปอีกให้พิมพ์เนื้อหาไว้บรรทัดเดียวกันกับหัวข้อย่อย

8.3 หัวข้อย่อยต่อๆ ไป ใช้เลขกำกับด้วยระบบศนิยม ย่อหน้าเข้าไปทีละ 3 ระยะตัวอักษรจากหัวข้อข้างบนและหลังหัวข้อย่อย ระดับนี้ไม่ต้องใช้เครื่องหมายมหัพภาค

ในแต่ละบทไม่จำเป็นต้องแบ่งหัวข้อย่อยเหมือนกับทุกบท โดยทั่วไปในบทสรุปอาจจะไม่มีหัวข้อย่อยก็ได้

ในหัวข้อย่อยหากมีการขึ้นย่อหน้าใหม่ในเนื้อหาให้ย่อหน้าตรงกับหัวข้อย่อย ดังตัวอย่าง

1 นิ้วจากขอบกระดาษ

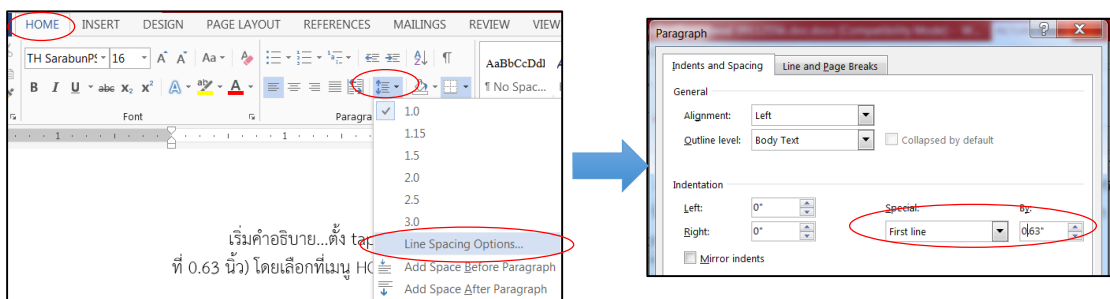
บทที่ (20 พอยท์)

1 ช่วงบรรทัด

ชื่อบท (18 พอยท์)

1 ช่วงบรรทัด

เริ่มคำอธิบาย...ตั้ง tap เว้นระยะ 7 ช่วงตัวอักษร เริ่มพิมพ์ที่ช่วงตัวอักษรที่ 8 (หรือ ตั้ง Tab ที่ 0.63 นิ้ว) โดยเลือกที่เมนู HOME เลือก Paragraph Paragraph setting ดังนี้

เว้น 1 ช่วงบรรทัด

หัวข้อสำคัญ (16 พ้อยท์)

////////ตั้ง tap ที่ระยะ 0.63”

//////// หัวข้อย่อย...(16 พ้อยท์)

/////////1./ /ตั้ง tap ที่ระยะ 0.63”

//////////1.1/ /ตั้ง tap ที่ระยะ 0.8”

//////////1.1.1/ /ตั้ง tap ที่ระยะ 1.0”

//////////1.1.2/ /

//////////ย่อหน้า.....ตั้ง tap ที่ระยะ 1.0”

/////////2./ /

//////////2.1/ /

(เครื่องหมาย / หมายถึง การเว้น 1 ช่วงตัวอักษร)

9. การพิมพ์สัญลักษณ์ที่ใช้บ่อยในการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด
n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างย่อย
$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบชุด X
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนดิบชุด X
$\sum Y$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบชุด Y
\bar{Y}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนดิบชุด Y
SD	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	แทน	ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
R	แทน	ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
SS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง
t	แทน	ค่าคำนวณจากการทดสอบที่ (t test)
F	แทน	ค่าคำนวณจากการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Fisher's F ratio)

χ^2	แทน	ค่าคำนวณจากการทดสอบไค-สแควร์ (chi-square test)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็น
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

การเขียนอ้างอิงและการเขียนบรรณานุกรม

ความสำคัญที่ต้องเขียนอ้างอิง

1. เพื่อให้ผู้อ่าน หรือผู้ที่มาศึกษาค้นคว้าสามารถตรวจสอบ หรือติดตามศึกษาเพิ่มเติมได้
2. เพื่อเป็นการให้เกียรติแก่ผู้แต่งสารนิเทศที่ใช้อ้างอิงถือเป็นมารยาททางวิชาการที่ไม่ควรละเลย
3. เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือแก่ผลงานให้กับผู้ที่ได้อ่าน ถ้าหากบทนิพนธ์นั้นๆ มีการอ้างอิงอย่างเป็นระบบ จำนวนมาก ทันสมัยและตรงตามเนื้อหา

วิธีเขียนอ้างอิง

วิธีเขียนอ้างอิงจะปรากฏอยู่ทั้งส่วนเนื้อหาและท้ายเล่ม คือ

1. **ส่วนเนื้อหา** จะมีรูปแบบการอ้างอิงที่ใช้อยู่โดยทั่วไป 3 แบบ ได้แก่ เชิงอรรถ (footnote) แบบอ้างอิงท้ายบท และแบบแทรกในเนื้อหาซึ่งเป็นรูปแบบที่กำหนดใช้ในงานนิพนธ์
2. **ส่วนท้ายเล่ม** คือ บรรณานุกรม (bibliography) ซึ่งได้แก่รายละเอียดของแหล่งสารสนเทศที่ใช้อ้างอิงในเนื้อหาทุกรายการ ทั้งที่ปรากฏชัดเจนโดยเขียนอ้างอิงไว้และส่วนที่ไม่ปรากฏชัดเจน แต่อาจเป็นเพียงการรวบรวมความคิดหลายๆ แนว แล้วนำมาเรียบเรียงใหม่ก็ตาม

หมายเหตุ รูปแบบการเขียนอ้างอิงและบรรณานุกรม อ้างอิงจาก Publication Manual of the American Psychological Association (5th ed.) ซึ่งนิยมใช้กับวารสารสหสาขา สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสาขาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยให้ความสำคัญกับความทันสมัยของวารสารสหสาขา (ปีที่พิมพ์) เป็นอันดับแรก และได้มีการดัดแปลงบางรายการให้เหมาะสมกับรูปแบบอ้างอิงภาษาไทย

การเขียนอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหา

การอ้างอิงแบบนี้จะเป็นการอ้างอิงที่อยู่รวมกันกับเนื้อหาไม่แยกกันคนละส่วนเหมือนการอ้างอิงแบบเชิงอรรถและการอ้างอิงแบบท้ายบท รูปแบบการอ้างอิงจะกะทัดรัด เพราะสามารถที่จะเขียนชื่อผู้แต่งให้กลมกลืนไปกับเนื้อหากก็ได้ หรือจะแยกใส่ไว้ในวงเล็บก็ได้

1. **รูปแบบการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา**

การอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหาใช้วงเล็บ โดยมีชื่อผู้แต่ง ปีที่พิมพ์ และเลขหน้าที่อ้างอิง

(ชื่อ/ชื่อสกุล,/ป./หน้าที่อ้างอิง)

สำหรับภาษาไทย

(ถวัลย์ มาศจรัส, 2554, หน้า 19)

(ชื่อสกุล,/ป./หน้าที่อ้างอิง)

สำหรับภาษาอังกฤษ

(Anderson, 2011, p. 9)

(Wood, 2011, pp. 12-15)

2. การลงชื่อผู้แต่ง

2.1 ผู้แต่งคนไทย และผู้มีบรรดาศักดิ์ ฐานันดรศักดิ์ ยศทางตำรวจและทหารและนักบวชให้เขียนตามปกติ

2.2 ผู้แต่งชาวต่างประเทศให้ลงเฉพาะนามสกุล หากจะกล่าวถึงผู้แต่งไปในเนื้อหาด้วยให้เขียนเป็นภาษาไทย ส่วนในวงเล็บใช้ภาษาอังกฤษ

2.2 ผู้แต่งที่เป็นองค์การ สมาคม หน่วยงานทางราชการ ให้ลงชื่อหน่วยงานที่เป็นผู้จัดทำ เช่น ธนาคารกสิกรไทย สมาคมนักบัญชี กระทรวงศึกษาธิการ

3. การอ้างอิงผู้แต่ง 2 คน แต่ไม่เกิน 6 คน ให้ลงชื่อผู้แต่งทุกคน ทุกครั้งที่อ้างอิง ใช้คำว่า และ หรือ & ก่อนชื่อผู้แต่งคนที่ 2 ถ้ามีผู้แต่ง 3 ถึง 5 คน ให้ลงชื่อผู้แต่งทุกคนในครั้งแรกที่อ้างอิง ให้ใช้ , คั่นระหว่างชื่อ ใช้คำว่า และ หรือ & ก่อนชื่อผู้แต่งคนสุดท้าย ครั้งต่อๆ ไปที่อ้างอิง ให้ลงชื่อผู้แต่งคนแรก ตามด้วยคำว่า และคณะ ในภาษาไทย หรือ et al. ในภาษาอังกฤษ ถ้ามีผู้แต่ง 6 คน ขึ้นไป ให้ลงชื่อเฉพาะผู้แต่งคนแรกตามด้วยคำว่า และคณะ ในภาษาไทย หรือ et al. ในภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ครั้งแรกที่อ้างอิง ดังตัวอย่าง

บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว

อนันต์ อนันตกุล, ดิน ปรัชญพฤทธิ, ลิขิต ธีรเวคิน และทินพันธ์ นาคะตะ

วรเดช จันทรศรี และคณะ

Bergman & Moore

Green, Salkind & Akey

Phillip et al.

4. การอ้างอิงผลงานของผู้แต่งคนเดียวกันหลายเล่ม และแต่ละเล่มพิมพ์ปีเดียวกัน ให้ใส่อักษร ก, ข, ค... หรือ a, b, c... ไว้หลังปีที่พิมพ์ โดยเรียงตามลำดับการอ้างอิง เล่มใดอ้างเป็นเล่มแรกใส่อักษร ก หรือ a ซึ่งอักษรเหล่านี้จะต้องปรากฏอยู่ในบรรณานุกรมด้วย ดังตัวอย่าง

พุทธศาสนาเป็นสถาบันหนึ่งของชาติไทย ซึ่งเป็นศูนย์รวมจิตใจของคนไทยทั้งชาติ และเป็นเครื่องค้ำจุนความมั่นคงปลอดภัยของชาติตลอดมา (สมพร เทพสิทธา, 2529, หน้า 37-38) จะเห็นว่า พุทธศาสนานั้นเป็นแกนหลักของชาติ....

...หลักธรรมทางพุทธศาสนาเป็นหลักในการบริหารและพัฒนาประเทศ ท่านพุทธทาสภิกขุ (2529 ก, หน้า 162-173) เห็นว่า พุทธศาสนาเป็นหลักความมั่นคงทางการเมือง....

...อย่างไรก็ตามพระสงฆ์ที่เคร่งครัด ตั้งใจเผยแผ่ธรรมะจะยังคงเป็นศูนย์รวมศรัทธาของประชาชน เป็นผู้นำประชาชนให้ทำประโยชน์ให้กับประเทศชาติได้ (พุทธทาสภิกขุ, 2529 ข, หน้า 5)

...ครูใหญ่โรงเรียนประถมศึกษา คาดหวังที่จะให้ผู้ปกครองของนักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมหรืองานวางแผนของโรงเรียน (Bruce, 1972a, p. 266) โดยร่วมกับองค์การศาสนาและสถาบันอื่นในสังคมขอให้ความสนใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ การอบรมสั่งสอนเด็กให้มากยิ่งขึ้น...

สมิธ (Smith, 1971) ได้วิจัยเรื่องบทบาทของคณะกรรมการศึกษาในการวางแผนและการพัฒนาการศึกษาของมหาวิทยาลัยในรัฐมิชิแกน ปรากฏว่าสมาชิกของคณะกรรมการศึกษาต้องการแสดงความคิดเห็น...การอบรมสั่งสอนเด็กจะได้ผลดีก็ต่อเมื่อผู้ใหญ่เป็นแบบอย่างที่ดี (Bruce, 1972b, p. 178)

5. การอ้างจากเอกสารอื่นที่ไม่ใช่ฉบับจริง ถ้าไม่สามารถหาสารสนเทศต้นแหล่งของวัสดุอ้างอิงได้ ให้ระบุแหล่งที่พบแล้วตามด้วยคำว่า “อ้างอิงจาก” สำหรับวัสดุสารสนเทศภาษาไทยและ “citing” สำหรับวัสดุสารสนเทศภาษาอังกฤษ หรืออาจระบุสารสนเทศต้นแหล่งก่อนโดยใช้คำว่า “อ้างถึงใน” สำหรับวัสดุสารสนเทศภาษาไทย และ “cited in” สำหรับวัสดุสารสนเทศภาษาอังกฤษ

ตัวอย่างการอ้างอิงโดยระบุแหล่งที่พบ

(ภัทริกา บุญมาก, 2554, หน้า 78 อ้างอิงจาก Cook, Dell, & Thompson, 2010, pp. 148-149)

(Pritchard, 2011, p. 581 citing King & Griffiths, 2009, pp. 11-15)

ตัวอย่างการอ้างอิงโดยระบุสารสนเทศต้นแหล่งก่อน

(Cook, Dell & Thompson, 2010, pp. 148-149 อ้างถึงใน ภัทริกา บุญมาก, 2554, หน้า 78)

(King & Griffiths, 2009, pp. 11-15 citing in Pritchard, 2011, p. 581)

6. การอ้างอิงหนังสือแปล ระบุชื่อผู้เขียนที่เป็นเจ้าของเรื่อง ถ้าไม่ทราบชื่อผู้เขียนจึงระบุชื่อผู้แปล เช่น

(เดล, 2554, หน้า 63)

(วัฒนา ศรีอารียะ, แปล, 2554, หน้า 134)

7. การอ้างอิงจากเอกสารที่ไม่ปรากฏนามผู้แต่ง

(ระบบเครือข่ายเบื้องต้น, 2554, หน้า 52)

(Law and development in East and Southeast Asia, 2011, p. 79)

8. การอ้างอิงเอกสารที่มีบรรณาธิการ

(หงส์ทอง อักษรศิลป์, บรรณาธิการ, 2554, หน้า 134)

(Banetof, Ed., 2011, p. 15)

(Banetof, Molinsky & Bliss, Eds., 2011, pp. 25-29)

9. การอ้างอิงจากโสตทัศนวัสดุ และสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์

(มหาวิทยาลัยศรีปทุม, วิดีทัศน์, 2554)

(ชีวจุหลุน, แดบเสียง, ม.ป.ป.)

(Molinsky & Bliss, CD-ROM, 2010)

การเขียนบรรณานุกรม

หลักเกณฑ์การเขียนบรรณานุกรม

1. เขียนคำว่า บรรณานุกรม ไว้กลางหน้ากระดาษ หากบทนิพนธ์เป็นภาษาอังกฤษให้ใช้คำว่า BIBLIOGRAPHY ซึ่งเป็นตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด

2. เมื่อเริ่มต้นเขียนให้ขีดขอบกระดาษที่ หากบรรทัดเดียวไม่จบบรรทัดถัดไปให้ย่อเข้ามา 7 ช่วงตัวอักษร หรือ 0.63 นิ้ว

3. เรียงสารสนเทศทั้งหมดทุกประเภทไว้ด้วยกัน เรียงตามลำดับตัวอักษรตัวแรกของรายการอ้างอิง ยึดการเรียงอักษรตามแบบพจนานุกรม เรียงรายการบรรณานุกรมภาษาไทยก่อน ตามด้วยรายการบรรณานุกรมภาษาอังกฤษ

3.1 เรียงตามรูปพยัญชนะ – สระที่ปรากฏ ไม่เรียงตามเสียงที่อ่าน เช่น หย่า เรียงไว้ที่พยัญชนะ ห และ ออย่า เรียงไว้ที่พยัญชนะ อ

3.2 หากเป็นพยัญชนะตัวเดียวกัน ให้เรียงลำดับคำที่ประกอบด้วยพยัญชนะล้วนเรียงไว้ก่อนคำที่มีสระติดตัว เช่น

ชงโค

ชัชชม

ชาติชาย

ชำนี

ชิต

โชติช่วง

3.3 พยัญชนะที่มีสระติดตัว ให้เรียงลำดับสระ ดังนี้

- ะ - - ะ - ำ - ำ - ำ - - - - -
 เ- เ-ะ เ-ำ เ-ำะ เ- - เ- - เ-ะ เ- - เ-ะ แ- แ-ะ
 โ- โ-ะ โ-ำ โ-ำ-

ตัวอย่าง เช่น

กะทัดรัด กัณหา กาญจนา กำจร กุญชร เกรียงไกร ไกรศักดิ์

3.4 คำที่สะกดด้วยพยัญชนะเดียวกัน วรรณยุกต์แตกต่างกัน ให้ดูพยัญชนะตัวถัดไปไม่เรียงลำดับตามเสียงวรรณยุกต์

ตัวอย่าง เช่น

สัมพันธ์ สมชาย สมณศักดิ์ สมศักดิ์ สัมโอ

4. ตัวเลขและคำย่อ หากเป็นตัวแรกของรายการแหล่งสารสนเทศที่ใช้ในการอ้างอิง ให้เรียงไว้ตรงพยัญชนะ และตัวสะกดที่อ่านเสียงออกมา เช่น

ตัวเลข - 20 ปี ยี่หุบ 2 สหาย
 คำย่อ - ดร.ชีวาโก ดอกฟ้า ดอกไม้สด

5. การลงรายการชื่อผู้แต่ง มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

5.1 คำนำหน้าชื่อให้ตัดทิ้งไม่ต้องใส่ไว้ ได้แก่

- 5.1.1 คำนำหน้าชื่อตามปกติ เช่น นาย นาง น.ส. ด.ญ. ด.ช.
 5.1.2 ตำแหน่งทางวิชาการ เช่น ดร. หรือ ด็อกเตอร์ ศ. หรือ ศาสตราจารย์ รศ. หรือ รองศาสตราจารย์ ผศ. หรือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 5.1.3 คำระบอบอกอาชีพ เช่น นายแพทย์ แพทย์หญิง ทันตแพทย์ ทนายความ อาจารย์ ฯลฯ

5.2 คำนำหน้าชื่อให้คงไว้โดยให้ย้ายสลับไปไว้หลังชื่อ ได้แก่

- 5.2.1 ฐานันดรศักดิ์ เช่น
 ปิ่น มาลากุล, ม.ล.
 อคิน รพีพัฒน์, ม.ร.ว.
 5.2.2 บรรดาศักดิ์ เช่น
 ประดิษฐ์ไพเราะ, หลวง
 อนุมานราชธน, พระยา
 5.2.3 ยศทางตำรวจและทหาร เช่น
 ศีกุทธิ์ ปราโมช, พลตรี ม.ร.ว.
 เปรม ตินสุถานนท์, พลเอก

5.3 สมณศักดิ์ ให้คงไว้ตามปกติไม่ต้องย้ายไปไว้ข้างหลัง เช่น

พระเทพคุณาธาร

พระพิศาลธรรมพาทิ

5.4 ผู้แต่งชาวต่างประเทศ ให้ใช้ชื่อสกุลขึ้นต้นถ้าวัฒนธรรมการเรียกชื่อของประเทศนั้นนิยมเรียกชื่อสกุล และใช้จุลภาคคั่นระหว่างชื่อสกุลกับชื่อต้น และอักษรย่อของชื่อกลาง (ถ้ามี) เช่น

Gordon, Bill

Taylor, David E.

5.5 ถ้าผู้แต่ง 2 คนหรือมากกว่า แต่ไม่เกิน 6 คน ให้ลงชื่อผู้แต่งทุกคน ใช้ , คั่นระหว่างชื่อ และใช้คำว่า และ หรือ & หน้าชื่อผู้แต่งคนสุดท้าย ดังตัวอย่าง

ฉัตรทิพย์ นาถสุภา และพรพิไล เลิศวิชา

อนันต์ อนันตกุล, ติน ปรัชญพฤทธิ, ลิขิต ธีรเวคิน และทินพันธ์ นาคะตะ

Bergman, Robert E., & Moore, Thomas V.

Green, Samuel B., Salkind, Neil J., & Akey, Theresa M.

5.6 ถ้าผู้แต่งตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป ให้ใช้คำว่า และคณะ หรือ et al.

อนันต์ อนันตกุล, ติน ปรัชญพฤทธิ, ลิขิต ธีรเวคิน,, ทินพันธ์ นาคะตะ และคณะ

Green, Samuel B., Salkind, Neil J.,, Akey, Theresa M., et al.

หมายเหตุ ชื่อผู้แต่งที่จะลงเป็นชื่อแรกให้ใช้ชื่อแรกที่ปรากฏในหน้าปกในของหนังสือ หรือส่วนอื่นๆ ของแหล่งสารนิเทศอ้างอิงนั้นๆ

หลักเกณฑ์การลงรายการสารสนเทศประเภทต่างๆ

รายชื่อหนังสือวารสาร เอกสาร สิ่งพิมพ์อื่นๆ โสตทัศนวัสดุ ตลอดจนวิธีการที่ได้ข้อมูลมาเพื่อประกอบการเขียนวิทยานิพนธ์ โดยใช้รูปแบบ **APA Styles**

“บรรณานุกรม” ถ้ามีหลายหน้าไม่ต้องใช้คำว่า “ต่อ”

บรรณานุกรม ภาษาอังกฤษ ให้ขึ้นหน้าใหม่ ใช้คำว่า BIBLIOGRAPHY

การลงรายการสารสนเทศประเภทต่างๆ มีข้อกำหนด ดังนี้

1. หนังสือทั่วไป ลงรายการบรรณานุกรมตามลำดับดังนี้

ภาษาไทย

ชื่อ/ชื่อสกุล./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อหนังสือ./ (ครั้งที่พิมพ์)./สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

ภาษาอังกฤษ

ชื่อสกุล./ชื่อต้น/ชื่อกลาง (ถ้ามี)./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อเรื่อง./เมืองที่พิมพ์:/ผู้รับผิดชอบในการพิมพ์.

2. บทความในหนังสือ

ชื่อผู้เขียนบทความ./ (ปีพิมพ์)./ ชื่อบทความ./ ใน/ ชื่อผู้แต่ง (บรรณาธิการ)./ **ชื่อหนังสือ**
 /////////////// (ครั้งที่พิมพ์), เลขหน้าที่ปรากฏบทความจากหน้าใดถึงหน้าใด./ สถานที่พิมพ์:/ สำนักพิมพ์.

3. บทความในวารสาร

ชื่อผู้เขียนบทความ./ (ปีพิมพ์)./ ชื่อบทความ./ **ชื่อวารสาร**,/ ปีที่/ (ฉบับที่),/ เลขหน้าที่ปรากฏ.

4. วิทยานิพนธ์

ชื่อผู้เขียนวิทยานิพนธ์./ (ปีพิมพ์)./ **ชื่อวิทยานิพนธ์**./ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทหรือปริญญาเอก)
 /////////////// หรือวิทยานิพนธ์ปริญญาตรีบัณฑิต, / ชื่อมหาวิทยาลัย/ สถาบันการศึกษา).

5. บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารที่เผยแพร่ทั้งฉบับพิมพ์และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้เขียนบทความ./ (ปีพิมพ์)./ ชื่อบทความ [ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์]./ **ชื่อวารสาร**,/ ปีที่/ /////////////// (ฉบับ
 ที่),/ เลขหน้าที่ปรากฏ. (ใช้คำว่า [ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์] สำหรับเอกสารภาษาไทยและคำว่า [Electronic
 version] สำหรับเอกสารภาษาต่างประเทศ)

6. บทความที่สืบค้นได้จากวารสารอิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้แต่ง./ (ปีพิมพ์)./ ชื่อบทความ./ **ชื่อวารสาร**,/ ปีที่/ (ฉบับที่),/ เลขหน้า-เลขหน้า./ URL
 /////////////// ของวารสาร

7. สารสนเทศประเภทสารานุกรม พจนานุกรม หนังสือคู่มือ

ชื่อผู้เขียนบทความ./ (ปีพิมพ์)./ ชื่อบทความ./ ใน/ ชื่อผู้แต่ง (บรรณาธิการ)./ **ชื่อหนังสือ** (ครั้งที่พิมพ์),
 /////////////// เลขหน้าที่ปรากฏบทความจากหน้าใดถึงหน้าใด./ สถานที่พิมพ์:/ สำนักพิมพ์.

8. สารสนเทศประเภท Press Release รายงานประจำปี ไฟล์ประเภท PowerPoint, Blog post, Online Video, Audio Podcast, facebook post, Twitter post เป็นต้น

ชื่อผู้เขียน./ (ปี, เดือน วันที่)./ **ชื่อเนื้อหา**./ [รูปแบบสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์]./ Retrieved
 /////////////// from URL หรือเว็บไซต์ของข้อมูล

ตัวอย่างการเขียนบรรณานุกรมภาษาไทย

- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). โมเดลลิสเรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิต อยู่น. (2554). การวิจัยและการสืบค้นข้อมูลทางธุรกิจ. กรุงเทพฯ: พรินท์เอทมิ (ประเทศไทย).
สมาคมผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ไทย กรมพัฒนาธุรกิจการค้า และสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2558) สืบค้นเมื่อ 22 มิถุนายน 2016, จากเว็บไซต์:
<https://www.eta.or.th/content/value-of-e-commerce-2016.html>.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2558). จำนวนประชากรแยกอายุ พ.ศ. 2558. สืบค้นเมื่อ 3 พฤษภาคม 2559, จากเว็บไซต์ : http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age.php.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2558). รายงานสรุปผลที่สำคัญสำรวจการมีกาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2558. สืบค้นเมื่อ 3 พฤษภาคม 2559, จากเว็บไซต์:
http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/themes/files/icthh_report_58.pdf.
- สุภมาส อังศุโชติ สมถวิล วิจิตรวรรณา และรัชนิกุล ภิญโญภาณุวัฒน์. (2554). สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์: เทคนิคการใช้โปรแกรม LISREL. กรุงเทพฯ : เจริญดีมีนคองการพิมพ์.
- แผนยุทธศาสตร์กระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2556-2559 สืบค้นเมื่อ 14 มีนาคม 2559, จากเว็บไซต์:
http://www2.moc.go.th/ewt_news.php?nid=6618&filename=index.
- Kapook.com. (2556). มาดูกัน คน 8 เจเนอเรชัน คุณอยู่ในกลุ่มไหน. สืบค้นเมื่อ 8 ธันวาคม 2558, จากเว็บไซต์ : <http://highlight.kapook.com/view/83492>.
- กรมการปกครอง. (2558). ระบบสถิติทางการทะเบียน. สืบค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม 2559, จากเว็บไซต์ : http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age.php.
- สมาคมผู้ประกอบการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ไทย กรมพัฒนาธุรกิจการค้า และสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2558) สืบค้นเมื่อ 22 มิถุนายน 2016, จากเว็บไซต์: <https://www.eta.or.th/content/value-of-e-commerce-2016.html>.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2558). รายงานสรุปผลที่สำคัญสำรวจการมีกาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2558. สืบค้นเมื่อ 3 พฤษภาคม 2559, จากเว็บไซต์ :
http://service.nso.go.th/nso/nsopublish/themes/files/icthh_report_58.pdf.
- แผนยุทธศาสตร์กระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. 2556-2559 สืบค้นเมื่อ 14 มีนาคม 2559, จากเว็บไซต์:
http://www2.moc.go.th/ewt_news.php?nid=6618&filename=index.

ภาพประกอบที่ 17 ตัวอย่างการเขียนบรรณานุกรมภาษาไทย

ตัวอย่างการเขียนบรรณานุกรมภาษาอังกฤษ

- Access online: 22/4/2016, Website: <http://thumbsup.in.th/2014/08/thailand-internet-user-profile-2014/>.
- Access online 10/3/2016, website: <http://www.pawoot.com/thailand-E-Commerce-Generatio>.
- Access online 11/3/2016, website:<http://www.pawoot.com/social-media-trend-2013>.
- Aaker, D. (1991). **Managing Brand Equity**. Capitalizing on the Value of a Brand Name. Free Press: New York.
- Ackerman, F. & Robert, M. (2013). **Morphological Organization: The Low Conditional Entropy Conjecture**. *Volume 89, Number 3, September 2013*. pp. 429-464.
- Adams, D.A., Nelson, R.R., and Todd (1992). P.A. **Perceived Usefulness, Ease of Use, and Usage of Information Technology: A Replication**. *MIS Quarterly* (16:2) 1992, pp. 227-247.
- Adetoro, R. (2010). **Rebranding Nigerian Educational System: Values education in social studies as a Rescue in Rebranding the Nigerian educational system for a better future**, ed. Wikina Basil et al (Ibadan: Remo prints and publication, 2012), 18 – 28.
- Agee, T., & Martin, B.A. (2001). **Planned or impulse purchases? How to create effective infomercials**. *Journal of Advertising Research*, 41(6), 35-42.
- Ajzen, I. (1991). **The Theory of planned behavior**. *Organizational Behavior and Human Decision Processes*, 50(2), 179–211.
- Ajzen, I. (2001). **Nature and operation of attitudes**. *Annual Review of Psychology*, Vol. 52 No. 1, pp. 27-58.
- Ajzen, I., & Fishbein, M. (1980). **Understanding attitudes and predicting social behavior**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Alba, J., Lynch, J., Weitz, B., Janiszewski, C., Lutz, R., Sawyer, A., & Wood, S. (1997). **Interactive home shopping: Consumer, retailer, and manufacturer incentives to participate in electronic marketplace**. *Journal of marketing*, 61, 38-53.
- Almoussa, M. (2011). **Perceived Risk in Apparel Online Shopping: A Multi Dimensional Perspective**. *Canadian Social Science*, 7(2), 23-31.
- Alreck, P.L& Settle, R.B. (1995). **The survey research handbook**. McGraw Hill: Chicago.
- Al-Ziadat et al., (2013). **The usage of internet banking services among Jordanian consumers**. *Journal of Internet Banking & Commerce*, 17(1), 1-10.

ภาพประกอบที่ 18 ตัวอย่างการเขียนบรรณานุกรมภาษาอังกฤษ

บทที่ 6

สารนิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ

นักศึกษา ระดับปริญญาโท ที่เลือกศึกษา แผน ข ซึ่งตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระบุว่า
แผน ข เป็นแผนการศึกษาที่เป็นการศึกษางานรายวิชา โดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องมีการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต และไม่เกิน 6 หน่วยกิต

ความหมายของการค้นคว้าอิสระ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม จัดการศึกษา ระดับปริญญาโท แผน ข ตามบริบทของหลักสูตร สามารถกำหนดให้ การค้นคว้าอิสระ มีจำนวนหน่วยกิต 3-6 หน่วยกิตได้ โดยกำหนดว่า กรณีมีจำนวนหน่วยกิต 3 หน่วยกิต เรียกว่า **การค้นคว้าอิสระ (Independent Study)** กรณีมีจำนวน 6 หน่วยกิต เรียกว่า **สารนิพนธ์ (Thematic Paper)** โดยให้นักศึกษาทำการศึกษาวิจัย ค้นคว้าด้วยตนเองในปัญหา หรือ เรื่องที่น่าสนใจในบริบทของหลักสูตรที่นักศึกษาสังกัด ภายใต้การอนุญาต การแนะนำ และการควบคุมโดยอาจารย์ที่ปรึกษา และเขียนรายงานการวิจัย

คุณลักษณะของการค้นคว้าอิสระ/สารนิพนธ์

1. เป็นผลงานทางวิชาการซึ่งมีเนื้อหาสาระแสดงถึงความคิดริเริ่มของนักศึกษาในสาขาวิชาที่ศึกษา ภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา มีขอบข่าย ปริมาณ คุณภาพ และความลึกของเนื้อหาวิชาน้อยกว่าวิทยานิพนธ์
2. อาจเป็นการศึกษาค้นคว้าวิจัยในลักษณะเดียวกับวิทยานิพนธ์ หรืออาจเป็นการศึกษาทางวิชาการในลักษณะเดียวกับงานนิพนธ์ประเภทอื่น
3. เป็นงานวิจัยที่มีขอบเขตและสาระเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่ศึกษา
4. เป็นงานวิจัยที่มีคุณภาพ โดยมีกระบวนการและขั้นตอน การศึกษาวิจัยที่ถูกต้อง ตามหลักวิชา
5. เป็นการฝึกปฏิบัติ เพื่อเสริมความรู้และความเข้าใจในการบวนการ การทำวิจัย รวมทั้งฝึกปฏิบัติในการสืบค้นข้อมูล การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องและการรายงานผลรวมออกมาเป็นสารนิพนธ์ที่เป็นรูปเล่ม

วัตถุประสงค์ของการค้นคว้าอิสระ/สารนิพนธ์

1. เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้และเข้าใจกระบวนการวิจัยทุกขั้นตอน ทั้งนี้เพื่อให้ได้ผลงานที่มีคุณภาพในระดับที่ยอมรับได้ ภายใต้ข้อจำกัดของเวลาตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้

2. เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ฝึกวิธีการในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง วิธีการสืบค้นจากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การแปลความหมายสำคัญ การวิเคราะห์สรุปผลจากรายงานการวิจัยอย่างเป็นทางการเป็นผลและการทบทวนวรรณกรรม (literature review) ในสาขาที่เกี่ยวข้อง

3. เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติการเรียบเรียงข้อมูลที่ได้ให้เป็นระบบด้วยภาษาที่สละสลวย ในอันที่จะเสนอผลงานวิชาการ การเขียนรายงานได้อย่างถูกวิธี

หลักการของการค้นคว้าอิสระ/สารนิพนธ์

1. การค้นคว้าอิสระ/สารนิพนธ์ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกันต้องมีคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการเช่นเดียวกัน

2. การจัดกระบวนการเรียนรู้ของรายวิชาการค้นคว้าอิสระ/สารนิพนธ์ ของหลักสูตรต่างๆ อาจมีความแตกต่างกันได้ แต่ต้องมุ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงธรรมชาติ คุณลักษณะของสาขาที่มีความแตกต่างกัน อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้อำนวยการหลักสูตรหรือรวมทั้งกรรมการวิชาการในหลักสูตร จะเป็นผู้ใช้ดุลยพินิจ

แนวทางการทำการค้นคว้าอิสระ/สารนิพนธ์

ในการทำการค้นคว้าอิสระ/สารนิพนธ์ อาจมีแนวทางอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง อาทิ เช่น

1. การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาหรือสถานการณ์
2. เพื่อศึกษากรณีตัวอย่าง (Case Study)
3. การวิจัยเพื่อทดสอบทฤษฎี (Test out Theory) ที่ไม่ซับซ้อนมากนัก
4. การวิจัยเพื่อแก้ปัญหา (Problem Solving Research) ในงานอาชีพที่ไม่ซับซ้อนมากนัก

ขั้นตอนการทำการค้นคว้าอิสระ/สารนิพนธ์

1. นักศึกษาลงทะเบียนและสอบผ่านวิชา “ระเบียบวิธีวิจัย” และวิชาบังคับอื่นๆ ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต โดยได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า 3.00

2. ลงทะเบียนวิชาการค้นคว้าอิสระ/สารนิพนธ์ตามแผนการศึกษาที่หลักสูตรกำหนดให้

3. นักศึกษาเลือกอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์จากอาจารย์ประจำหลักสูตรตามที่หลักสูตรแจ้งให้ทราบ

4. นักศึกษายื่นคำร้องขออนุมัติแต่งตั้ง อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ/สารนิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม (ถ้ามี) ผ่านผู้อำนวยการหลักสูตร

5. คณะ/วิทยาลัยดำเนินการเสนออธิการบดีแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ/สารนิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) พร้อมทั้งสำเนาให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

6. นักศึกษาส่งหัวข้อและโครงร่างการค้นคว้าอิสระ/สารนิพนธ์ พร้อมทั้งแผนการศึกษาให้กับอาจารย์ที่ปรึกษาหลักและอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) เพื่อเสนอต่อผู้อำนวยการหลักสูตรและคณะเพื่อขออนุมัติ เมื่ออนุมัติแล้วจึงเริ่มทำการค้นคว้าอิสระ/สารนิพนธ์ภายใต้การ

แนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ระหว่างนี้นักศึกษาควร ทบาทตามผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อช่วยตรวจสอบแบบสอบถาม

7. นักศึกษายื่นคำร้องขอหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อช่วยตรวจสอบแบบสอบถาม

8. นักศึกษายื่นคำร้องขอหนังสือถึงหัวหน้าหน่วยงานที่นักศึกษาจะไปเก็บข้อมูล พร้อมทั้ง ขอเอกสารที่เกี่ยวข้อง

9. คณะ/วิทยาลัยที่นักศึกษาสังกัดออกหนังสือให้แก่นักศึกษาตามที่ขอเพื่อดำเนินการยื่น หนังสือและเก็บข้อมูลจากหน่วยงาน

10. นักศึกษาประมวลความรู้ วิเคราะห์ สรุปผลการศึกษา ภายใต้การแนะนำของอาจารย์ ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ร่วม (ถ้ามี)

11. นักศึกษาเรียบเรียงการค้นคว้าอิสระ/สารนิพนธ์ ตามรูปแบบที่คณะ/วิทยาลัย กำหนดให้เสร็จสมบูรณ์

12. นักศึกษาเขียนคำร้องขอสอบสารนิพนธ์ (การค้นคว้าอิสระ ตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2548 การจะจัดสอบขึ้นอยู่กับหลักสูตร สำหรับ ตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 กำหนดให้ต้องมีการจัดสอบ ซึ่งต้องดำเนินการตาม ขั้นตอนเช่นเดียวกัน ตั้งแต่ข้อ 12-18) และนำคำร้องนี้ไปขอความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม (ถ้ามี)

การค้นคว้าอิสระในหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ของหลักสูตรที่ไม่ได้จัดสอบการค้นคว้าอิสระ เมื่อนักศึกษาทำการศึกษาวิจัย เรียบเรียงเนื้อหา การศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และปรับแก้ไขตามคำแนะนำของ อาจารย์ที่ปรึกษาจนสมบูรณ์แล้ว และให้นักศึกษาส่งการค้นคว้าอิสระฉบับสมบูรณ์ให้คณะ/วิทยาลัย ตรวจสอบความเรียบร้อยของรูปเล่มทั้งหมด แล้วข้ามไปดำเนินการตามขั้นตอนที่ 17-18

13. นักศึกษายื่นคำร้องพร้อมสำเนาสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ จำนวนเท่ากับกรรมการสอบ ต่อคณะ/วิทยาลัยที่นักศึกษาสังกัด

14. ผู้อำนวยการหลักสูตรและคณะ/วิทยาลัยเสนออธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบ สารนิพนธ์โดยมีองค์ประกอบและคุณสมบัติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด และกำหนดวันสอบ พร้อมทั้ง ส่งสำเนาให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

15. นักศึกษาเข้าสอบสารนิพนธ์ตามวันที่คณะ/วิทยาลัยกำหนดและแจ้งให้นักศึกษาทราบ

16. นักศึกษาแก้ไขสารนิพนธ์ตามมติคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ ภายใต้การแนะนำของ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ (ถ้ามี) ให้แล้วเสร็จภายใน 60 วัน นับ จากวันที่สอบสารนิพนธ์ มิฉะนั้นจะถือว่าสอบไม่ผ่าน และให้นักศึกษาส่งสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ให้ คณะ/วิทยาลัยตรวจสอบความเรียบร้อยของรูปเล่มทั้งหมด

17. เมื่อคณะ/วิทยาลัยจัดการตรวจสอบความเรียบร้อยแล้ว ให้นักศึกษานำสารนิพนธ์ไป เข้าปกเย็บเล่มได้

18. นักศึกษาส่งสารนิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ที่เข้าปกเย็บเล่ม สำเนาบทคัดย่อภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษจำนวน รวมทั้งแผ่นบันทึกข้อมูล จำนวนตามที่คณะ/วิทยาลัยกำหนดให้แก่คณะ/ วิทยาลัยที่นักศึกษาสังกัด

คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระและสารนิพนธ์

คุณสมบัติของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระและสารนิพนธ์ ให้ใช้คุณสมบัติเช่นเดียวกันกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาโท กล่าวคือ

หลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ว่าไว้ ดังนี้

ข้อ 9.1.2 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ต้องเป็นอาจารย์ประจำมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

2) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องเป็นอาจารย์ประจำหรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชาที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

หลักสูตรเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ว่าไว้ ดังนี้

10.3.3 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ แบ่งออกเป็น 1 ประเภท คือ

1) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักและการค้นคว้าอิสระ ต้องเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตร มีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่ำปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคล ดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการ ในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการ ต้องเป็นผลงานวิจัย

2) อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม (ถ้ามี) ต้องมีคุณวุฒิและคุณสมบัติ ดังนี้

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นอาจารย์ประจำ ต้องมีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง

กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการ ตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเป็นที่ยอมรับซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบจากสภาสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้น และแจ้งคณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ

เกณฑ์การสำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาโท แผน ข

เกณฑ์การศึกษา ระดับปริญญาโท แผน ข (การค้นคว้าอิสระ หรือ สารนิพนธ์)

หลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2548 ดังนี้

ข้อ 13.2.3 แผน ข ศีการายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตรโดยจะต้องได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และสอบผ่านการสอบประมวลความรู้(Comprehensive Examination) ด้วยข้อเขียนและ/หรือปากเปล่าในสาขาวิชานั้น

หลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2558 ดังนี้

ข้อ 14.2.3 แผน ข ศีการายวิชาครบถ้วนตามที่กำหนดในหลักสูตร โดยจะต้อง ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 จากระบบ 4 ระดับคะแนนหรือเทียบเท่า และสอบผ่านการสอบ ประมวลความรู้ (Comprehensive Examination) ด้วยข้อเขียนและ/หรือปากเปล่าในสาขาวิชานั้น พร้อมทั้งเสนอรายงานการค้นคว้าอิสระและสอบผ่านการสอบปากเปล่าขั้นสุดท้ายโดยคณะกรรมการ ที่สถาบันอุดมศึกษานั้นแต่งตั้ง โดยเป็นระบบเปิดให้ผู้สนใจเข้ารับฟังได้ และรายงานการค้นคว้าอิสระหรือส่วนหนึ่งของรายงานการค้นคว้าอิสระต้องได้รับการเผยแพร่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่สืบค้นได้

องค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

องค์ประกอบและคุณสมบัติของคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ (การค้นคว้าอิสระ กรณีใช้เกณฑ์มาตรฐานฯ พ.ศ.2558) ให้ใช้คุณสมบัติเช่นเดียวกันกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาโท กล่าวคือ

หลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2548 ว่าไว้ ดังนี้

ข้อ 9.1.3 อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน อาจารย์ประจำและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกดังกล่าวต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้นหรือสาขาวิชา ที่สัมพันธ์กัน และต้องมีประสบการณ์ในการทำวิจัยที่มีใช้ส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญา

หลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 ว่าไว้ ดังนี้

ข้อ 10.3.4 อาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตร และผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน รวมไม่น้อยกว่า 3 คน ทั้งนี้ ประธานกรรมการสอบต้องไม่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักหรืออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม โดยอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ ต้องมีคุณวุฒิ คุณสมบัติ และผลงานทางวิชาการดังนี้

1) กรณีอาจารย์ประจำหลักสูตร ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า หรือขั้นต่าปริญญาโทหรือเทียบเท่าที่มีตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และมีผลงานทางวิชาการที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่ง ของการศึกษาเพื่อรับปริญญา และเป็นผลงานทางวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ใน การพิจารณาแต่งตั้งให้บุคคลดำรงตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อย 3 รายการ ในรอบ 5 ปีย้อนหลัง โดยอย่างน้อย 1 รายการต้องเป็นผลงานวิจัย

2) กรณีผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ต้องมีคุณวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และมีผลงานทาง วิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารที่มีชื่ออยู่ในฐานข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับ ในระดับชาติ ซึ่ง ตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ไม่น้อยกว่า 10 เรื่อง กรณีผู้ทรงคุณวุฒิ ภายนอกที่ไม่มีคุณวุฒิและผลงานทางวิชาการ ตามที่กำหนดข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจะต้องเป็น

ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูง เป็นที่ยอมรับ ซึ่งตรงหรือสัมพันธ์กับหัวข้อวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ โดยผ่านความเห็นชอบ จากสภาสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้น และแจ้ง คณะกรรมการการอุดมศึกษารับทราบ

การเรียงลำดับส่วนประกอบของสารนิพนธ์และการค้นคว้าอิสระ

1. ปกนอก
2. สันปก
3. ไบรอนด์ปก
4. ปกในภาษาไทย
5. ปกในภาษาอังกฤษ
6. ไบรอนด์สารนิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ
7. บทคัดย่อภาษาไทย
8. บทคัดย่อภาษาอังกฤษ (การค้นคว้าอิสระไม่มี)
9. กิตติกรรมประกาศ
10. สารบัญ
11. สารบัญตาราง (ถ้ามี)
12. สารบัญภาพประกอบ (ถ้ามี)
13. บทที่ 1 บทนำ
14. บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
15. บทที่ 3 วิธีการศึกษาและค้นคว้า หรือการทดลอง
16. บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล
17. บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
18. บรรณานุกรม
19. ภาคผนวก
20. ประวัติผู้ศึกษา

การพิมพ์และการจัดรูปเล่ม

การพิมพ์ การจัดรูปเล่ม ไบรอนด์สารนิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระใช้รูปแบบเดียวกับ วิทยานิพนธ์ เป็นแต่เพียงเปลี่ยนชื่อบทนิพนธ์ให้ตรงกับปกของงานที่ทำเท่านั้น

.....